

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Реданція й Адміністрація:
Львів, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Реданції 246-46
Телефон Адміністрації 223-41
Телефон Друкарні 223-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Кошто: П. К. О. Львів 501.000.
"Банку Чєсєкєх Лєгїєв.
Прага "Дїло".
Рукописє нє зєртєсємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
мєсєчнє (з книжкєю) . 5.00 зєл
чєртєрєчнє 15.00 "
лївєрєчнє 30.00 "
рїчнє 60.00 "
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ-
ХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СЄТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ 6-И "ДІЛО" В ОБЄМІ 10-15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Змоторизовані бригади їдуть на фронт.

ГОРЯЧКОВІ НАРАДИ В МОСКВІ.

Штаб корейської армії оголосив у 1. ш. м. в ранішніх годинах такий комунікат:
у боях у районі горбів Чанкуфен бере участь совітська змоторизована бригада, в якій бере участь 230 повзів. Від 1. серпня японці знищили 29 совітських повзів. Совітська артилерія бомбардувала безнастанно під середі рано до год. 3-ої пополудні японські становища в районі Чанкуфен і Шуліфен та село Козо в півн. Корей. Втрати японців невеликі. На горби Шашаопін наступало три батальйони совітських військ з 15 повзими. Їх наступ підтримував 19 гармат. У середі в год. 3-ій пополудні більшовицькі війська відступали. У вівторок більшовицькі війська мали 200 вбитих. Стверджено, що в боях брали участь воїни 18. полку піхоти з Новокиївська.

БИТВА ДО ПІЗНОЇ НОЧІ.

Битва під Шашаопін і Чанкуфен закінчилась шойно в ночі. Більшовицька артилерія обстрілювала до год. 1-ої зночі корейські села Козо і Созан міркуючи, що там є японські операційні бази. Багато більшовицьких літаків перелетіло над манджурським кордоном не скидаючи бомб. Японські обсерватори доглянули над раном, що на фронті на подудне їде з Новокиївська багато повзів, важкі гармати, змоторизована бригада і 40 дивізій стрільців. У Новокиївську сконцентровано до 60 літаків і 200 повзів.

ШІСАРСЬКОЇ АРМІЇ ОБСАДИВ КОРДОНІ МАНДЖУКО.

Представник японського міністерства війни заявив, що манджурсько-совітський кордон обсадиво війською правильної армії. Військові експерти обчислюють більшовицьке військо на манджурському кордоні на один мільйон воїнів. Японія сконцентрувала вже більше „пів мільйона воїнів, які становлять сам квіт імперської армії.“

ШІСАР ВІДДАЄ СВОЄ ЗОЛОТО.

У зв'язку з напруженням положенням між японським громадянством перевозять збірку золота і дорогоцінних предметів. Шісар Гірогіто продав державному банкові 70 предметів зі золо-

та зі своєї приватної скарбниці. Шісар продає дуже низько. Цісар зможе викупити ці предмети до 2-ох ронів.

ГОРЯЧКОВІ НАРАДИ НА КРЕМЛІ.

У зв'язку з напруженням положенням на Далекому Сході на Кремлі відбуваються постійні наради совітського уряду з представниками армії. Одночасно виконний комітет Комінтерну теж відбуває перманентні наради. За війною з Японією заявляються представники Комінтерну, які переконані, що перемога Японії скомунізує автоматично Китай і допоможе скомунізувати англійські і голландські Індії та Індокитай. Тоді згідно з теорією Леніна, можна буде заатакувати Європу від Азії. Проти війни виступають здебільша гійськові кола, які вказують на слабку підготовку Совітів до довгої війни. До цієї опії схильється теж сам Сталін зі страху, що війна на Далекому Сході змінить надто становище марш. Бліхера, якого Сталін підозрює за бонапартівські амбіції і який є одним з найзавзятіших прихильників війни з Японією.

ЯПОНІЯ ВІДКИНУЛА БОЛЬШЕВИЦЬКІ ПРОТЕСТИ.

У четвер в год. 10-ій рано віцеміністр закордонних справ Гортусі відбуд двогодинну нараду з більшовицьким шарже д'афер Сметаніном. Віцемін. Гортусі відкинув більшовицький протест з 2. ш. м. і запротестував проти постійного порушення кордону та бомбардування літаками отвертих місцевостей в півн. Корей. Крім того в четвер рано амб. Шігерітсу відбуд нараду з ком. Літвіновом, і запротестував проти більшовицьких провокацій.

ЩО ПИШЕ БОЛЬШЕВИЦЬКА ПРЕСА?

Совітська преса поміщує лише резолюції, що їх ухвалюють на вічах проти Японії. Резолюції дуже гострі і накликають уряд та партію знищити ворога, бити його на власній території та пристосувати найрадикальніші засоби.

НАРАДИ В ПАРИЖІ.

Авас повідомляє: В середі 3. ш. м. прийняв французький міністр закорд. справ Бонне совітського амбасадора Суїца, який заявив, що СССР не бажає війни. Інциденти на манджурсько-совітському кордоні властяться поладнати мирним шляхом. Однак за останні події на Далекому Сході СССР не бере на себе відповідальності.

Чеські літаки над Німеччиною.

Німецьке інформаційне бюро повідомляє, що 1. ш. м. (в середі) появилися над чесько-німецьким кордоном два чеські літаки, що пролетіли в глибину німецької території 20 км. від кордону. Літаки кружляли довгий час над укріпленнями німецьким містечком Гляц — на висоті 100 метрів і тоді летуни робили світлові сигнали. Ці літаки кружляли теж і над іншими міс-

цєвостями в віддаленні 30 до 40 км. від кордону. „Берлінер Лєкєль Анцайгер“ пише: „В дні приїзду Рансімена до Праги, порушила Чехословаччина німецький кордон. Чехи допустилися нової провокації. Німці мусять у найгострішій формі запротестувати проти чеських виступів, що виставляють німецьку терпеливість на щораз то нові проби.“

Японія пропонує мир Китаєв?

З Гомєнгу кружляють погослєкє, що китайський уряд дїстєлє новї умовини, на яких Японія погодитєся з Китаєм. Умовини миру

мабуть загїднїшї нїж попереднї. Подробнїцї держать в тайнї.

Наше становище

У СПРАВІ „МИРА ЧИ ВІЙНИ“ З МОСКВО-ФІЛАМИ.

Львів, 4. серпня 1938.
III.

Політика не полягає на тім, щоб добувати речей неможливих. Навпаки, одним з її найбільш суттєвих і відповідальних завдань є ствердити, де кінчаються і де починаються межі можливого. Коли хтось гадає, що „мир“ з москвофілами є рівнозначний з усуненням усіх ризиків взагалі ріжниць, які нас ділять, рівнозначний з ліквідацією спору між національно свідомим українським загально та москвофільським табором та з ліквідацією самої проблеми москвофільства, то це не тільки наївна думка, але й вимога, яка виходить поза межі можливого. Адже смішно й казати, щоб ми приймали теорію „триєдиної нації“ і своєю літературною мовою признавали російську мову (добрий товариський тон, театри, літературні клуби і т. п. вимагали в Росії ажиквати в російській мові ще специфічної московської вимови!) та відмовлялись від ідеї про самостійну Україну, здвигнену на руїнах нинішньої державної Росії. І не можна чейже вимагати та сподіватись від редакторів і читачів „Руськаво Голоса“ й „Землі і Воли“, щоб вони так-собі, ні-сїло-ні-впало через ніч прийняли українську самостійницьку ідеологію, яку до вчора найпакіше поборювали. Наші ідеологічні становища такі ріжні і такі взаємно суперечні, що „узгоджувати“ їх цілком неможливо. Шукати якогось ідеологічного компромісу — це значить наражувати себе і других кожним реченням просто на національну образу. Бож „компроміс“ не може нпр. обхоплювати національної термінології, навіть, коли вона не змінює суті справи (не можемо чейже для приємності москвофілів називати себе „малоросами“), нема теж ніякого сенсу маркувати „ідеологічний компроміс“ стилістичними вихлясами, які в цілу історію можуть тільки внести зайвий елемент облуки.

Тому стоїмо на становищі, що треба залишити на боці всякі спроби вирівняти ті основні ідеологічні ріжниці, яких вирівняти ніяка паперова дискусія не всилі. Не ставати взаємно супроти себе місіонарями, бо це місії не окремих осіб, лише історичного ходу подій, що залишають слід на психіці генерацій і приписують те, що звано успішним процесом. Мова про ідеї може нас — у нинішній стадії наших ідей — тільки розднати. Тому краще казати мовою буденних фактів, яка нас може зблизити. У політиці зближує не любов, тільки інтерес. Витертого гроша не варте порозуміння, яке не спирається на свідомості обох сторін інтересу (гляди: „нормалізація“) і — навпаки — нема тривкішого порозуміння як те, що оперте на добре відчуті і зрозумілі інтереси. Український національний інтерес мати москвофілів у спільному консолідаційному оборонному фронті такий, бо чим більше у тому фронті сил одного народу (не кажемо „нації“, бо і москвофіли себе до української нації не зараховують і ми признаємо ріжниці між нинішніми поняттями народу і нації) — тим сильніший фронт. Наш інтерес у тому, щоб москвофіли перестали бути тими „поржондними русинами“, яких можна вряда-годи, при всяких урочистих нагодах, висувати проти нас і всіх українців у Польщі, то як частину населення, що говорить тою самою мовою і є цілком вдоволені з ситуації, або має цілком інші вимоги, то знову як якусь окрему і рівноярну з нами національну меншину, яку „також“ треба би задовольнити, якщо задовольнялось би українців, отже через яку й українські справи мусять „чекати“. Наш інтерес у тому, щоб зникла легенда про „два народи“ у Східній Гали-

Трагедія книжки.

З приводу зізду книгарів з цілої Польщі.

В червні ц. р. відбувся у Львові зізд книгарів з цілої Польщі. Разили над мізерією торгівлі з цій бражні та над засобами і шляхами, як зиком заризити. В інвентураційному рефераті почили ми про стан кннгарства в Польщі в порівнянні з іншими країнами. І так, коли у Френції одна кннгарня припадає на 700 мешканців, в Німеччині й Англії на 4.000 мешканців, в Італії на 14.400. — то в Польщі одна кннгарня припадає на 39.700 мешканців.

Насувається нам тут вже перша цікава проблема. Чи статистика бере під увагу людність цілої держави і число усіх кннгарень без їх національного аріжннчкування. Якби так в цьому напрямі статистику доповнити, то ми дістали би просто жахливу перспективу, очевидно для нас. Тоді вийшло би, що одна польська (до польських треба зарахувати майже усі жидівські кннгарні, бо тут жили подаються всюди національно за поляків; — нпр. у Львові є всього одна кннгарня з виразним жидівським обличчям) кннгарня припадає на яких 26.000 або і менше поляків (і жидів), зате одна українська кннгарня припадає хіба на... пів міліона українців. Коли в таких умовах польські кннгарі знаходять притоку до лементів, то українських мусить хіба йматися дурійка.

Проте цікаво нам знати, який вихід з тієї кннгарничо-торгівельної скрути знаходять польські кннгарі, бо може придумані ними засоби можна би „мутатіс мутандіс“ також і в нас пристосувати.

В нарадах була помітна розгубленість і недостача віри в успіх свого діла. Бо і зрозуміло: важко захвалювати товар, який мало хто хоче купувати, та й ще до того товар, неоглядно здепрещіонований самим купцем. А саме таким товаром є сьогодні, в цих часах занепаду культури, книжка. Це товар здепрещіонований подвійно: назверх, коли ціна книжки не стоїть в ніякому відношенні до її справжньої, продукційної вартості, коли за дорого заплачену книжку не можна виручити здебільша навіть п'ять відсотків первісної ціни і вона йде хіба як макулатура, — і внутрішньо, коли зміст книжки не представляє ніяких хоч сяк-так тривалих духовних вартостей, тільки його треба підпорядковувати вимогам дуже мінливої і химерної „моди“, та узалежнювати від змодених подій і настроїв, так що він пересихається і тратить актуальність майже так само швидко, як зміст часопису.

І ось саме ця обставина чи пак необхідність заризити такому стані речі була го-

ловною турботою кннгарів. Міркували вони над сачашію тих невідрадних і аномальних відносин, над тим, як обмежити непристойну сваволу спекуляції і несолідної видавничої конкуренції, що без моральних скрупулів плне на хвилях нездорової сензації та порнографії, що розкладають громадськість.

Зі статистики довідуємося, що стан на польському видавничому і кннгарському ринку більш ніж невідрадий. Наклад наукових творів пересічно не більший як чотириста примірників, це значить, що поза ріжними науковими установами ці твори не мають покупців і не викликають зацікавлення. Пересічний наклад белетристичних творів — дві тисячі двіста примірників. Коли взяти під увагу, що прилюдних випозичалень книжок є в Польщі коло тисячу чотириста, то це значить, що майже цілі наклади розходяться тільки між тими випозичальнями, а приватні люди майже не купують книжок. На цьому тлі виринає суперечність інтересів між польськими видавцями і кннгарями. Видавці позбуваються часто майже цілих накладів безпосередньо, розпродуючи їх випозичальням і бібліотекам, і кннгарні стають для них зайві, тим більше, що всі більші видавництва мають зорганізовану свою власну кольпортажу. При цьому видавці не завжди кермуються ідейними оглядами, тільки оглядами на те, щоб задовольнити забаганки публіки. Зате кннгарі, щоб поправити свої інтереси, висувають ідейні огляди і домагаються, щоб видавці перестали вже закидати кннгарський ринок безвартісною макулатурою, що

дотого часто деморалізує громадськість. Як практичний засіб оздоровити й оживити кннгарський рух кннгарі пропонують творити фундаментальні бібліотеки, складені зі сто чи більше архитворів польської літератури, які ставали би підставою приватних, домашніх бібліотек.

Порівнюючи ці відносини на польському видавничому ринку (не кннгарському) з нашими та беручи під увагу чисельність і маєтковий стан польського та українського громадянства в Польщі — не можемо не прийти до висновку, що наші відносини хоч також невідраді, всеж розмірно кращі, ніж у наших сусідів. Правда, умовини нашого життя не дозволяють нам розвинути наукову діяльність, зате інші видавництва знаходять у нас розмірно більше приватних покупців, ніж у поляків, хоч наше громадянство убогіше ніж польське. Слаба сторінка у нас — це майже цілковитий брак організації кольпортажі, що можна пояснити з одного боку нехиттю нашої інтелігентської молоді до торгівлі, а з другого боку її зневірою, що на торгівлі книжками можна також заробити, інколи навіть не найгірше. А шкода! Бо знаємо конкретні випадки, що з торгівлі українською книжкою чужі торговці (жиди) мали повсяжні доходи, і це тільки тому, що з українців ніхто не хотів за це діло взятися.

Проект творити фундаментальні домашні бібліотеки сам по собі такий, що його варто наслідувати.

Убрання до міри

з найліпших матеріалів поручає
ША ПІРА, вул. Личківська 1.

Вже нема в селі ані одного українського товариства.

Після розв'язання Товариства „Український Народний Дім“ у Красній, короснянського повіту, рішенням Воевідського Уряду з 5-го березня 1938 — прийшла небавом черга на друге наше товариство, а саме на кружок „Сільського Господаря“.

Рішенням з 18-го травня 1938 р. повітове староство у Коросні припинило діяльність цього товариства.

Від того рішення Рада кружка внесла обширний відклик до Воевідського Уряду у Львові, збиваючи всі заміти. Всі думали, що на цьому і скінчиться, що адміністраційна влада не розсв'яже такого аподітичного товариства, як „Сільський Господар“, якого представники з

Централі засідають у Хліборобській Палаті у Львові.

Та ще перед впливом двох місяців від дня доручення згаданого рішення, прийшов і сам удар у формі розв'язання товариства. Це рішення видав львівський Воевідський Уряд з да-

Неписьменність — це страшний суспільний блях, що вперто відновлюється та наростає; з ним треба вести постійну та витривалу боротьбу, щоб винищити його геть-чисто. В цьому допоможе нам найкраще буквар із чотаньком „ДО СОНЦЯ“ — найновіша книжечка

МИХАЙЛО МОЧУЛЬСЬКИЙ.

З останніх десятиліть життя Ів. Франка

(1896—1916.)

(З приводу роковин смерті поета).

ПІДМОГА ДЛЯ ПОЕТА І ЙОГО МУКИ.

Одночасно десь відбулася нарада львівських громадян-українців у салі Краєвого Кредитового Союзу у Львові, щоб і матеріально заопікуватися поетом, що знайшовся у скрутному становищі. Вирішено розписати складки для хворого поета, назначено скарбником для цього Іости Паньківського і просили Карла Бандрівського, шкільного товариша поета, бути йому куратором. Виділа Наук. Тов. ім. Шевченка, що раніше давав своєму великому співробітникові більш підмоги, тепер виплатив йому 1000 австр. корон і знявся складками для нього, а від 1910 року платив йому по 200 австр. корон місячно.

Поет прожив у санаторії Свйонтковських трохи три місяці. Він не почував себе там добре і виказав дуже на свою долю. Ті три місяці видався йому „найстрашнішими і найдивнішими“ в його житті. „Перша моя вечера в тім заведенні — пише поет у „Історії моєї хвороби“ — була ясь невимовна страва з гнилих яєць, від якої за кожною ложкою блював у своїм нутрі — шинкають разів“. Нарікав він на братів Свйонтковських, називаючи їх людьми „молодими і без фахової освіти“, які „мірляли горячи“, але „не думали лічити“ його і „навіть не думали про стан його здоров'я“. „Що

35

найбільше давали йому якийсь білий порошок“, якого він „по одній чи двох пробах“ не хотів приймати. Ще більше нарікав поет на прислугу. „Мене держали — пише він — увесь час у замкненій келії із тапетованими дверима, без дзвінка, так, що в ніякій природній потребі не можна було достукатися слуги. Зате вночі, правильно в тім часі, коли я томлений ненастанними галюцинаціями і привидами міг на хвилину заснути, приходила інспекція в особі одного з найкремезніших слуг з голосним стуканням дверей і з ще голоснішим стуканням кобит по підлозі і будила мене зо сну. На вікні всю ніч світилася лампа: її світло падало мені просто в очі, а коли я часом заслонив собі очі хусткою, інспектор преспокійно відкидав мені хустку з очей“.

„Перших шість тижнів у санаторії Свйонтковських, як пише поет в „Історії моєї хвороби“, не переставав мучити його „суд божий“ скликаний над ним Драгомановим. „Основою того суду — пише поет — було якесь оскарження, уложене Драгомановим на підставі чортівських інформацій і його власних здогадів. Та цього оскарження мені не відчитано. Коли пізніше, якось припадком, прочитано частину вступу, я запротестував проти того оскарження, як зовсім несправедливого. Не можу входити в деталі того суду, який полишився не рішенням, і в якому розбирано мої особисті, так сказати б, приватні гріхи, а поминено мою публічну діяльність“. Про свої переживання в санаторії Свйонтковських за ті три місяці поет не хоче оповідати подрібно, бо вони „усуваються зпід при-

людної дискусії“. Може тільки сказати, що там, у санаторії Свйонтковських, „за причиною Драгоманова“ обидві його руки сталися „пристановищем чортівських прошкурок, які покривили їх невимовним способом“, завдаючи йому „страшенні муки“. Поет хотів іще розказати, як чорти „сотні разів обивали його пальці зубатим „пекольним дротом“, але казав потім своєму синові Андрієві перекреслити початок нового речення і закінчити „Історію моєї хвороби“.

Без сумніву, і спосіб лікування і режим бездіяла в санаторії мучили поета і давали йому причину до нарікання. Все-ж, думаю, санаторія, чамалу користь принесла його здоров'ю і багато з його нарікань треба взяти на карб недуги, нервової вражливості. Поет був свідомий того, де він знаходиться, і це найбільше мучило і хвилювало його.

Зараз після першого тижня побуту поета в санаторії Свйонтковських я і Вол. Гнатюк пішли відвідати його. Нас покликали до вітальні і там ми застали братів Свйонтковських. Вони не дозволили нам йти до поета. Сказали нам тільки, що лікують його ругттю та йодом і мають з ним багато клопоту: він неслухняний, має галюцинації, попадає у шал, хоче втікати з санаторії і його силоніш мусять придержувати слуги. Ми просили лікарів, щоб з огляду на високу інтелігенцію поета вони були ласкаві до нього і дали відповідний наказ доглядачам. Лікарі заспокоїли нас, сказавши, що вони особисто знають поета і ставляться до нього гарно та видали відповідний наказ доглядачам.

(Далі буде).

ти 1-го липня 1938, а це на основі 16-ої статті про охорону границь. Від цього рішення Воєнського Уряду Рада Кружка С. Г. вилетіла влітку.

Кружок Рідної Школи у Сяноці поробиш заходи, щоби уладити в цьому році дитячий садок у Красній. — На вилеті 21-го березня послання до повітового старостства у Коросні дістала старшина кружка Р. Ш. у Сяноці дня 25-го травня ц. р. таке письмом:

Starostwo powiatowe krosniewskie. L. Pol. 34/2178. Krosno, dnia 24. maja 1938. Do Zarządu Kolei Rządowej (do rąk Pana D-ra Wawrzynskiego) w Sarnoku, ul. Kosińskiego 11.

Na prośbę z dnia 21. marca 1938 L. 89/28 o zawieszenie na urządzenie w gromadzie Krasnej dziecięcego садка w lokalu „Śląskiego Gospodara” zakładam, że działalność Śląskiego Gospodara w Krasnej została decyzją

Starostwa z dnia 18. maja 1938 L. Pol. 273/stow. 2/II/38 zawieszona, wobec czego lokal stowarzyszenia będzie zamknięty i tym samym urządzenie w nim dziecięcego садка niemożliwe.

Co do lokalu w Wróbluku królewskim zawiadamiam, że lokal Śląskiego Gospodara we Wróbluku królewskim ze względów sanitarnych i malej objętości — nie odpowiada na pomieszczenie w nim dzieci. Starosta powiatowy Fran. Kowski, wt.

До цього коментарів не треба. Приходить лише додати, що у селі є ще тільки одно товариство, але кацарське, а саме заснована у жовтні 1937 року читальня Качковського. Таким чином наші українські селяни з Красної не мають вже тепер жадного свого товариства. Та це зовсім не причиниться до того, щоби члени наших розв'язаних товариств вписалися до москвофільського товариства.

Прикра справа, ще прикріші наслідки.

РОЗВ'ЯЗАЛИ ДВІ УСТАНОВИ ЗА ЗДОГАДНИЙ ВЧИНОК ДВОХ ІХ ЧЛЕНІВ.

В дні 17-го м. м. хтось стріляв до управительки дитячого садка при читальні ім. Качковського в Поздичі. Стріла був хибний. Під замітом цього замаху поліція арештувала кількох молодих громадян Поздича, між іншими Пилипа Сайка, бібліотекаря Кружка „Сільського Господаря” і Михайла Цимбалка, заступни голови Кружка „Рідної Школи”, який теж вів у селі дитячий садок. Зараз після згаданого замаху постерунок наказав постійну варту з 20 осіб-українців на ніч і по 10 осіб на день та погрозив двох підвод на постерунок в Стібні, до якого належить Поздич.

Два тижні після цього замаху Кружок „С. Г.” та Кружок „Р. Ш.” в Жодзачі дістали з перемиського повітового старостства письма, якими старостство одним повідомляє, що припинює діяльність Кружка „Сільського Господаря” і другим наказує ліквідувати дитячий садок при Кружку „Рідної Школи”. У справі дитячого садка старостство так мотивує своє рішення:

„W dniu 17. VI b. r. dwaj sprawcy dokonali zamachu na życie kierowniczkę ogródka dziecięcego zastrzelonego w Pozdyczu przez Zarząd Czytelni im. Kaczkowskiego. Sprawcy tego zamachu, a to: Filip Sajko i Michał Cymbalko, z których drugi jest zastępcą przewodniczącego Kolegi Rządowej w Pozdyczu, seznali w śledztwie, że czynu tego dokonali, by terorem zmusić do likwidowa-

nia tej placówki opiekuńczej, w celu objęcia wszystkich dzieci w Pozdyczu wyłączną opieką Rządowej Szkoły, która w Pozdyczu prowadzi również ogródek dziecięcy. Wobec takiego stanu rzeczy, uważam bezwzględnie zlikwidowanie ogródka dziecięcego Rządowej Szkoły w Pozdyczu, ze względu na spokój i bezpieczeństwo publiczne za konieczne.”

В мотивах припинення діяльності кружка „Сільського Господаря” старостство теж покликається на згаданий замах і твердить, що той замах, в якому взяв участь бібліотекар кружка, є доказом, що „organizacja ta stała się szkodliwa dla życia społecznego na terenie gromady Pozdycz i w wskazanym stopniu zagraża bezpieczeństwu, spokojowi i porządkowi publicznemu.”

Таким чином старостство за вчинок двох людей — не знаємо ще, чи вони справді його допустилися, але якби навіть так було — карає цілу громаду і розв'язує установи, що не могли мати з тим вчинком нічого спільного. Значить, перемиське старостство стосує т. зв. збірну відповідальність, проти якої наше громадянство вже тільки разів застерігалось. Не може відповідати ціла громада за вчинки окремих громадян чи установ за нерозважні вчинки своїх членів. Але з другого боку, якщо це правда, що згадані члени виділів обох кружків, допустилися вчинку, який їм закидають, то це ще

Що писали „Діло” 50 років тому.

Вівторок, 7 серпня (26 липня) 1908.

„БУНТ ПРОТИ ПАНСЬКОЇ ОПІНІЇ.”

В передній статті „Діло” особливо підкреслює факт, що у виборчій окрузі Яло польські селяни виборці створили до допоміжних виборів селянський комітет, який письменно заявив пренісному виборчому комітетові, що селяни не будуть досить панської опінії і хочуть самостійно обирати на полі пріци для краю. „Між ними — „Діло” — що нинішній факт у польській виборчій окрузі не буде відокремлення і постеритися там, де нарід почав протирати очі і протирати вихри серця”.

НОВЕ МІСТЕЧКО В ГАЛИЧИНІ.

„Цісар порішав, дня 7-го липня ц. р. що там Білеч разом з присілкою Доброскути буде зручуватись до галицьких містечок”.

ЗАКРИЛИ ПОЛТВУ.

„Русло Полтви при вулиці Карла Людвіга вже майже зовсім забудоване. Залишилось ще частину русла від моста просто Народного Дому до майдану Голуховських. Надіється, що до кінця вересня вже і сілду не буде по даний славетний Полтаву, на забудованому руслі закладають плантації і засаджують траву”.

БІЛЬШИЙ ВІД ГЕНЕРАЛА.

„Про київського генерал-губернатора Дроздовського розповідають в Києві, що перед відкриттям плантації гетьмана України Богдана Хмельницького він був у клопоті, яку зробити Хмельницькому військову раду. Тому висловив телеграфічний запит до Петербурга: чи Хмельницький був генералом? На те прийшла відповідь: „Був ще більший від генерала”.

„ЗНАТИЙ МУСУЛМАНІН БАНДЕРЮМ”.

„Рускій Кур'єр” поділяючи вістку з телеграми про гостину архієпископа Рудольфа в Босні так закінчив: „Знатий мусульманин Бандерюм”, проводив їх височеством до назначеної для них квартири. Той „мусульманин” — це кімні банері, які звичайно проводять кінних гостей”.

одна пересторога, що члени наших товариств, що вже й говорити про членів виділів, не можуть допускатися нерозважних вчинків, бо не тільки що самі терплять, але дають нагоду на ліквідації товариств, чи установ, у яких працюють. Мусимо мати на увазі, що сьогодні не можна вести до розв'язання старого товариства, на оснувати нове. Прикре воно, особливо тоді, коли ми самі прикладаємо рук до того розв'язання і ще прикріше, коли це діється внаслідок наших нерозважних вчинків, нерозважних і ще до того й недоцільних.

І. ЧОЛГАН.

Нічне життя Теребовлі.

песа на одну дію з епілогом.

МОТТО:

„Поштова скринька”: І. Ч. „Нічне життя Парижа” — воєсім не пікає, коли хтось описує, не бачивши його... Багато цікавіша є тема „Нічне життя Теребовлі”, бо її не торкалося ще перо ні великих ні малих письменників”.

(з „Літерат. сторівок” „Діло” ч. 154).

Дієві лица:

Він,
Вона,
Той третій.
Комісар поліції.

Декорації: Теребовля вночі. Праворуч і ліворуч односторонні хмародери. Ген-ген над передмістям місяць. У глибині руїни гігантського замку. Сцена зображає перехрестя головних вулиць, що клекоцуть великоміським гамором та блимають неоновими світлами. (Остаточно може бути одна нафтова лампа). Пахнуть липи.

ЯВА І.

Він: (надходить розбавлений і розспіваний)
„Пиймо друзі, грай музико!
Серце моє скаче дику!”
(заточується і стає кріпко на ногах).
О, як чудово аітку у Теребовлі. Пахне сімом із широким степів Панталіхи. О, брате-вітре степовий! Обидва ми сьогодні вільні. Воле моя, нехай ти не триватимеш вічно?!

ЯВА 2.

Він: (до себе) Кого це я бачу? Що це за дачка йде сюди? Треба до неї наблизитись.
Вона (стає з боку і мовчить).
Він: Пардон, мадам. Я, здається, звідкілись вас знаю. Ці жагучі очі та уста... де це?

Вона: (ледви чути) Нов.

Він: Ах, ви французенка? Знаю, знаю. Це ви ввижались мені на париських бульварах, ваш солодкий голос я чув у марсейській пристані... Кажете, неправда? Ні, у Парижі я таки не був; але я вас бачив у мріях, о пані... гик... Ох, вибачте, погане верем'я у нашії Теребовлі; чоловік від простуди дістає гикавку.

Вона: (ледви чути) Уї.

Він: Чи я вже їз? Ні, дотепер я пив, бо спека. Але вас прошу на панську вечерю. З шампаном. Добре голубко?

Вона (мовчить).

Він: Що? В Теребовлі нема порядних ліокалів? Ні, моя королево, помиляєтеся. (Патетично): Послухай, як бурлить, переливається кольорами та звуками нічне життя Теребовлі! Чуєш, як лунають ніжні тони танго? Найкращі оркестри грають у нас. Ос'ятам сміються барвисті букви „Какаду” — найкращого бару Теребовлі, де люди плавають у морі коктейлів, мов риби, де шампан бе водограєм під стелею Зайдемо, добре?

Вона (мовчить).

Він: Не муч мене, кохана. Не будь бездушним каменем. Не шматуй мого серця... (хоче наблизитись).

Вона: (робить гострий рух) Нов!

Він: (виходить з рівноваги) А-а!.. То ти така, моя пані! Вважай, щоб не пожалувала цього. Теребовельськими вулицями гуляють уночі апаші з ножами в зубах. Небезпечно ходити тоді самотнім жінкам!

Вона: (хапається за серце) О-о!..

Він: Не бійся, моє серденько. Я тебе обоплю. Нічого тобі не станеться. Але вислухай мене: я тебе кохаю. Забура вертається моя жінка з літництва і буде по всім. Знову прийдуть сірі будні. Але ця ніч ще належить до нас. Нехай западеться цілий світ! Хай живуть теребовельські ночі!

(Кидається неспритомно на Ней і вириває її гурганом поцілування).

ЯВА 3.

Той третій: (брутально хапає його за шию і відштовхує). Досить того, геть звідсіля!
Він: Га-га! А ти хто такий? Іі чоловік чи брутальний апаш? Вступися, бо заплатиш мені за зневагу кровю!

Той третій: Мовчіть, бо дістанете з мене.
Він: Що? Пожди, горлорізе! (замахується і паде). Ой, ой... але ви маєте силу, пані.

Той третій (ударяє закахуками): діді-ціант ч. 2013.

ЕПІЛОГ.

Поліційний комісаріят. На кріслі сидить він із змученим обличчям та підпучкою губ.
За бюрком комісар.

Комісар (читає протокол): „Діло” поліційн ч. 2013 доглянув у 1-й год мого м'ява. Спокійний пана Х., що пияк у воєсім не притомному стані обіймав вулицю літництва. На зазив поліційнта ч. 2013, щоб їти додому, звинувачений відповів лайкою та біжком. Звинувачений пана Х. ділав у неспритомному стані поліц. комісаріят у Теребовлі карає п. Х. п'яною 10 зол. або двома добами арешту”. (Протокол підписати).

Він (бере перо і мовчки схилиється на стіл).

(Завіса паде).

Прям. автора. Заявляю словом чести, що „І. Ч.” це не був мій криптонім, до якого не талася „Поштова скринька” „Діло”. Мабуть, редактор моєї драми прощу вибачення, що я яксь не відтворив теребовельського голосу та психіки теребовельців. Муху притримав (але не-т!) щоб редактор „Літер. сторівок” (пачу), що я в Теребовлі теж не був. Підіди, коли зароблю багато грошей на збірці драмат. творів, що повиняться незвідомо, і в години 5-літнього ювілею моєї творчості, я знаю? Може я поїду тоді до Парижа і там опишу нічне життя в Теребовлі.

Жіноча сторінка.

ВІДПУСТКА ЖІНКИ ГОСПОДИНИ.

Іде на відпустку чоловік-урядовець, іде син, що вже теж собі заробляє, іде й донька, яка вже в бірю працює, висилаємо до таборів і молодих дітей, що ще до школи ходять. Всім їм належить відпочинок і закон та суспільне обов'язання дбають про те, щоб ті, що працюють цілий рік по борах, фабриках, краніях і т. д. мали бодай короткий літній відпочинок, щоб відпочити нерви та набратись нових фізичних сил і підперезувати своє здоров'я. Кожний чи хоча б не тільки місяці чи тижні, але й дні в години лічить, коли то вже вирветься на ту заслужену відпустку, на той довгожданий відпочинок, за яким і тіло і душа кричить, а шкоди то вже мов спасіння чекають тих „ферій“.

Але є одна істота в нашому громадянстві, що її якимось поминув і закон і люди з тією відпусткою. Мовчалива вона і терпелива, то може тому світ забуває про неї. Це наша пчілка щоденного життя, жінка-господиня. Не йде тут мова про ту нашу господиню, що називається „жінкою“, яка не раз вже чекала дочекати сонця, щоб кудись виїхати, а мова тут про нашу господиню, яких з кожним днем нахаль, стає все більше і більше, що сама мусить багато в хаті допінювати, а як і має яку покірність, то тільки на ту тяжку роботу і то часом таку, що з нею самою більше клопоту, як користі з неї. Ці наші жінки тягнуть щоденні свої обов'язки з терпеливою усмішкою і їм самим майже ніколи не вистачає відпочинку. Ці наші господині, коли з весною починається в родині „відпусткова“ гарячка тільки над тим думають, щоб то так кінці з кінцями звести, щоб уся родина була зі своїх „ферій“ задоволена, щоб то не якийсь ситик заощадити, щоб, коли приїде літня картка, вистачило там відпочинку його жінки, що вже все до щенту витрачено, щоб тоді мати якийсь тайний запас, з якого можна було б щось тим „відпочинковцям“ вислати. Ці наші господині перуть і прасують беззастановно перед виїздом на відпочинок і по приїзді з нього інших членів родини. Ці господині мріють про те, що коли дехто з родини виїде на відпочинок, вони матимуть трохи більше вільного часу, щоб понаправляти і привести до порядку ті, що за рік назбиралось і чекає на ту „вільну“ хвилину. Ці наші господині знають, що в спеку і горляч чекає їх ще більша спека коло кухні, бо треба всякими запасами себе на зиму забезпечити, щоб можна було зі скромного гроша вижити, але також і щоб своїм найближчим не трохи приліпшити в зимовій кухні. Саме про цих наших жінок-робітниць громадянство забуває цілком в добі відпусток.

Коли для професора, урядовця, крамаря, робітника чи кого іншого, що заробляє, „відпустка“ — це одночасно також свого роду відпочинок, бо дістає і тоді платню, то про нашу господиню під цим оглядом і говорити не можна. А за свою цілоденну, беззастановну працю та-

ка жінка заслуговує на інше відношення. Тут справа просто в злом розрахунку. Сама ця жінка — поганий рахівник, погані рахівники — члени її родини і ціле громадянство з ними. Кожний має відміряти сили і від того, як він їх зуживатиме, залежить те, на як довго їх вистачить. Для кожної такої жінки прийде пора, коли фізичні сили і нерви скажуть — годі. Прийде пора, коли треба буде й лікарів і то може й дорогих лікарів та ліків, бо сили вичерпані і здоров'я знищене. Знищене те здоров'я вічним вештанням по господарстві, вічним стоянням коло кухні, вічними грошовими клопотами та заощаджуванням на тому найнеобхіднішому, про що дбається для інших членів родини, але чого звичайно відмовляє господиня собі самій. І коли б взяти олівець і папір та зробити звичайний розрахунок, то напевно вислід був би той, що наша господиня дістала б відпустку не на один місяць, а може й подвійно чи потрійно.

Але є ще й інша справа з цими відпустками. Візьмим і ті випадки, коли й вирозумілий чоловік і вирозуміла родина вишлють таки свою опікунку на відпочинок або заберуть її в гіршому випадку з собою. І ось тут „на свіжому повітрі“ починається знову нова історія. Така, звичайно, жінка, не може спокійно відпочивати. Їй здається, що вже досить того, що вона виїхала з міста до села, а робота таки до неї й далі належить. Що бачимо на літниську? Щадити треба й далі, тому родина улаштовується власним господарством. Привезли з собою і горшки і пательні і праця господині йде далі, тільки може в ще гірших умовах, бо багато того, до чого вона у себе дома звикла і що має під рукою, тут, у чужому середовищі їй бракує. Ба, бракує їй ще й води і продуктів, які вона в місті все може мати під рукою. І такий „відпочинок“ стає не раз справжньою тортурою.

Чи не слід би вже раз над тією справою подумати? Чи не час було б вже нам виробити собі трохи інший погляд і відношення до праці жінки-господині дому? Англія і Швейцарія вже давно взяли цю справу під увагу. Там вже є спеціальні доми відпочинку для таких господинь. Там такий відпочинок для господині вважають просто обов'язковим і коли якась жінка сама не розуміє значіння такого відпочинку, то їй його просто примусово визначають. Як інакше може потім така жінка-господиня виконувати свої обов'язки, як легше їй сходить потім той довгий господарський рік, коли вона мусить дбати про все і всіх навкруги себе.

Вирозумілості громадянства, вирозумілості родини і самої жінки-господині треба для того, щоб цю хвилю направити, але перед тим ще треба і спеціальної праці окремих організацій, які потрохи впоювали б цю свідомість ваги праці господині в наше громадянство. Одні тільки найголовніше лихо, що саме таких організацій нам бракує.

Х. К.

II. Зїзд кооперативних пропагаторок.

У програму вакаційного кооперативного курсу РСУК у Ворохті, що відбувся 29. і 30. липня, входить „Зїзд кооперативних пропагаторок“. Брало в ньому участь 16 пропагаторок, яких при Союзах Кооператив. Цілий курс у Ворохті перейшло 9 пропагаторок, інші прибули на сам Зїзд.

Інструкторський виїзд на курсах С. Г. у Ворохті перейшло 12 пропагаторок, одна скінчила курс інструкторів в РСУК, одна працювала на С. У. 2 відбули практику при повітових кооперативних осередках.

Заводи проводив від РСУК сенатор Луцький, який представив у своїй вступній промові цим жінкам працю пропагаторок. Праця нова і її значіння в нашій країні. Це майже перші спроби пропагаторки виїхати перемогти. Промовець пригадав напрямні праці виїзду РСУК п. н. „Кооперативна пропагаторка“. Вони будуть актуальні і на майбутнє. Крім цього кожній терен і його потреби особистої ініціативи.

Ці пропагаторки здавали звідомлення з своїх виїздів. Як бачилося неможливо наші села з різних сторін. Відчувалося, що ці нові працівниці стрічають

на своєму шляху. Які вони не будиб, всеж треба їх поборювати і виконувати те, що корисне і потрібне. Доводиться обслуговувати свідоміші і культурні села і кооперативи, але теж Богом і людьми забуті закуттини. Нераз і не два доводиться пропагаторкам без огляду на погоду, зимно чи болото промірювати своїми ногами далекі дороги і стежки. Часто нема де переночувати, щось теплої зїсти. Але завжди треба знайти нове захоплення для своєї праці і ласкаву усмішку для всіх. Ця усмішка і добре шире слово, — це часто одинокий засіб, щоб перекласти в діло намірений план.

Щож це за план?

Збільшити зацікавлення сільської жінки для кооперативних справ, приєднуючи її в члени кооператив. Внести красу в кооперативні домівки, виробити в сільській господині пошану до себе самої і своєї праці в родині і господарстві. Навчити її господарювати на новий спосіб, відживлювати доцільно родину, дбати про хатню гігієну, дбати за гарний вигляд господарства, добувати нові джерела заробітків.

Чи одного треба навчити на селі? А в місті чи містечку? Чи так багато є там кооперативного знання? Чи всі міські господині закуповують в кооперативах м'яського типу, чи всі підтримують

ють рідні виробництва? І тут теж широке поле до праці пропагаторки.

Шуміли води Пругу, шуміли смереки довкола пансіону „Черемшини“, де відбувався зїзд. Ішла рада над дальшою працею. Хай вона буде така як досі. Ініціативна, свіжа, позитивна, вільна спроб у нових ділянках кооперативного життя.

Поглиблюючи своє знання новими досвідами в теорії і практиці підуть наші пропагаторки у рідні села. Понесуть працю у найдаліші закуттини, а за рік зідуться знову, щоб скласти Ревізійному Союзові свої звідомлення з праці — та зі своїми товаришками поділяться добутими досвідами. Бо кожний район інший і в кожному доводиться інакше працювати.

По кінцевому рефераті м-р Гладкої і прощальному теплому слові сенатора Луцького — понеслися горами слова кооперативної пісні:

Не страшить нас наїтвора річ.
Бо жила наш не агася,
Минеться швидко темна ніч
І блисне сонце лесе.
Плече об плече,
Рамя об рамя,
Хай яріше, дужчає
Сплотанься сім'я.

Були на Зїзді милі гості. Пані редакторка Кисілевська, посол Пеленський, дир. Грабар, редактор Жук, директори Союзів, які брали участь в курсі, і дуже гостинний господар курсу д-р Коберський.

Голова української кооперації сенатор Павликовський прислав зїздові дуже щирий привіт.

І. Д.

Практичні поради.

Літо і осінь — це час, в якому заповнається господиня запасами на зиму. Давні господині з горлощами гнали на поліщі в то-мори, що агасялися від сльозів і плачок. Були в них всякі конфітури, сорбети, соки і гадзети.

Зуживали до цього налі баби і мими багато годів цукру.

Було це все заміняти, але і час був ішли. Теперішня доріжка цукру, часто й овозів, при цьому невеликі заробітки не дозволяють на надто великі й дорогі запаси. Та все-ж треба щось приладити на зиму для своїх домашніх.

Спосіб домашньої живої господарки змінився. Кухня стала лабораторією. У ній приладжують страви і запаси згідно з вимогами хімічної і медичної науки. Не можна треба великої кількості для тривалості збереження, салізми застосовують беззастановно, бо він зберігає. З городовинних перетворів викликають огіж, застосовують його часто сіллю або для дозволу стерилізації. Удосконалюємо спосіб сушіння грибів, городників, овочів і ягід. Місце пересолодження конфітур і сорбетів застосовують більш практичні і дешевші джеми, повиди і компоти. На німецький і чеський спосіб не треба давати до них багато цукру.

До повил можна мішати овочі власні зі солоними і так шалити на цукрі. Нпр. терешні і порічки, грушки з яблуками і помідорами, гарбуз з яблуками і т. п. Для великої опалюваності домішуємо до овочів моркву, навіть цукрову буряну.

Овочеві соки можна заварювати в д. чистоті і сушити пляшечками (стерилізувати). Вони зливаються до приладжування кюш і повиди. В міру потреби можна їх заварювати з цукром.

Ягоди, як вишні, терешні, агресі, афіни і інші можна заварювати в пляшках і слоїках зовсім без цукру. Щораз більше поширюється заварювання городників без цукру та сушіння. Домкі рози городники заварюють зі сіллю.

Треба тільки одне пам'ятати. Овочі і городники для перетворів мусять бути дуже свіжі і чисті — слоїки і пляшки миті, дезінфіковані і висушені. До миття додається найкраще порошок „Мот“. Корки агресії, мусять тільки притавати і треба їх замочити шнурками.

Хто може дозволити собі, то добре закутити апарат „Векс“ — він дуже практичний. Хто не може, заварює всі перетвори у звичайному баняку. На два дати сім'я і пережидати ним кожну пляшку і слоїк.

Користаймо з багатого літа і подбаймо про перетвори на зиму.

І. Д.

Сторінка без політики.

ДИВОГЛЯДНІ ДОМИ.

ДІМ, ЩО ЙОГО БУДУВАЛИ 36 ЛІТ.

Вдова по голові американських заведень зброї пані Верт Вінчестер попала в сильну розп'яку й туту по втраті свого мужа. Лікарі намагалися всіма силами рятувати її перед нервовим розстроєм а то й божевільням, однак це їм не вдавалося. Тоді один із лікарів попав на щасливу думку, а саме, щоб відтягнути думки пані Вінчестер від небіжчика, доручив її зайнятися будовою нового дому.

Місіс Вінчестер послухала ради лікаря й не вагаючись навіть архітекта приступила негайно без ніяких планів до будови нового дому. Грунт під той дім вибрали в околицях Сан Хозе в Каліфорнії. Місіс Вінчестер сама доглядала робітників і сама теж наймала їх за денною платнею.

Роботи коло будови того дому тривали 36 літ, значить аж до смерті місіс Вінчестер у 1922 році. Дім коштував солоні грошки... повинні п'ять мільйонів доларів. Багато з тих робітників, що їх спершу приймали на два тижні, перебули на будові двадцять літ.

Една Мей Брови у своїй книжці „Історія вінчестерського дому“ пише, що той дім складається зі 160 кімнат, з яких лиш невеличка кількість нарівні зі землею. Цілий той лабіринт опалюють при допомозі п'ятиох різних систем. Одні сходи мають 42 ступінь, кожний ступень високій на 2 цілі, зі закрутами, однак ті сходи піднімаються всього на 10 стіп.

У дверях спальні місіс Вінчестер містяться скрито різні дзвінки, гонги, гудзички, сигнали й різні проводи, в яких важко визнати. Дім має 47 коминів, однак багато з тих коминів поставили лиш для прикраси. Крім того є 13 кімнат лазничок, усі зі шкляними дверима. В одній кімнаті усталили 4 печі й 5 радіаторів із гарячим повітрям. Деякі двері мають ручки (клямки) із золота.

В міру того, як розбудовували той дім із лабіринтом кімнат і коридорів зі сходами, закрутами й закутинами, прислуга губилася в ньому. Сторож, який перебував у тому домі 18 літ, признався зовсім щиро, що до цієї пори він ще не знає всіх кімнат.

ПАПЕРОВИЙ ДІМ.

Добродій Еліс Стенмен зі стейту Масачусетс є власником одного цього роду дому. Добродій Еліс залюбки говорить, що нічого не можна марно кидати, що навіть прочитаний часопис, який стає після того лиш клаптиком паперу, можна як слід використати. Еліс не любив ніколи викидати часописів і ніколи їх теж не викидав. Кілька літ працював він над дослідом, який часописний папір зробити відпорним і тривалим і вкінці знайшов такий спосіб, що дозволював йому на довго зберігати папір. При тому його спосіб зберігання часописів був цікавий ще й тим, що зміст часопису на тому зовсім нічого не втратив і кожну сторінку можна легко відділити від іншої.

У 1922 р. Стенмен почав будувати із часописних сторінок дім, якого стіни грубі на 285 сторінок. Тільки віконні рами і двері зроблені в тому дивному домі з дерева. На цілу будову пішло 100.000 примірників часописів.

Ватран зроблений із самих ньюйоркських часописів і має 11 стіп висоти, бюрко зроблене з вісток про перелет Ліндберга, із комунікатів світової війни — ліжко. Із провінціональних часописів зроблена велика підстава до годинника, з закордонних часописів — бібліотечна полиця.

Цей дім хочуть перенести на світову виставу, яку мають уладити в Нью Йорку.

Батьки і діти під прапор „Просвіти“!

Чоловік, що хоче проганяти духів.

У лондонським Таймсі є постійний відділ листів до редакції. В одному з останніх чисел той поважний англійський часопис надрукував лист такого змісту:

„Як подають часописні інформації, Англія має до 150 замків, в яких блукають примари. Ясно, що через таких настирливих духів власники не можуть продати своїх маєтків.“

Я цікавлюся сильно всім, що зв'язане з привидами і можу їх зовсім легко прогнати. Одна-

к під умовиною, що власники замків згодяться на якийсь час і безплатно прийняти мене й моїх помічників. Справа нагороди буде актуальна щойно тоді, коли я успішно виконаю своє завдання. Не відмовте мені подати ласкаво кілька адрес осіб, яким далися у знаки примари, що блукають в їх замках.

Прийміть вислови повної пошани — Франц Юнгбаер, Грінбахплац 10, Обердонау (Німеччина).“

Заразливий приклад самовбивниці.

Джон Ворд, про якого ми писали у вчорашньому числі, що скочив із 17 поверха на вулицю, найшов уже насаїдників.

За один день намагалося в Нью Йорку покінчити з життям „наймоднішим способом“ дві молоді жінки. На щастя в обох випадках удалося їх урятувати. Одну зі самовбивниць схопили саме в той мент, коли вона перелазила через балюстраду балюкону на 6-ім поверсі. Друга самовбивниця вспіла дістатися на гзимі 16-го поверха, однак поліція навчена гірким досвідом попереднього дня, вспіла її витягнути знову

до мешкання. Невдачна самовбивниця попала в таку лють, що кинулася на поліцистів і намагалася в одного з них вирвати револьвер. Щоб успокоїти „нервову“ самовбивницю, поліціант, не надумуючись довго, вдарив її гумовою палицею по голові. Невдачна самовбивниця прийшла до себе аж у ліжницю.

Поліція змінила тепер свою тактику і щоб не робити кандидатам на самовбивницю реклами, відмовляється подати репортерам їх привіт.

Уперта самовбивниця.

В одному лондонському шпиталі лікарі мали нагоду подивляти дуже аперту жінку, що киче хотіла покінчити самогубством. Каретка привезла до шпиталю жінку, що з невідомих причин хотіла отруїтися. Затроєння не було сильне тому і затроєна по короткому часі очунилася. Другого дня вона найшла в шпиталі контакт, віакрутила край і ще раз витратила пачку — запалила сірник, щоб згоріти живцем, гаючи очевидно вибухнув, але апертія жінці тільки згоріло волосся, бо „вогонь“ здушив один лікар, який зовсім нехотючи туди навідався. Самогубниця зі словами в очах просила лікаря, щоб її вбив. Нещасливу жінку взяли під дуже дбайливу опіку, щоб навести її до життя. Однак не вдалося її припинувати. Одного разу, коли вона говорила з сестрою милосердя, скористала з відчиненого вікна і кинулася ним на подвір'я, де забилися на місці.

Найбільше астрономічне око світа.

Сочка найбільшого телескопу світа, який небагом усталили в астрономічній обсерваторії на Мавіт Пальмар у Каліфорнії, має 6 м. проміру. Завдяки такій незвичайно сильній сочці, можна буде доглядати величезну кількість нових аніад. Сила світла нового телескопу дасть змогу доглядати запалену свічку, усталену у віддалі кільканадцять кілометрів. Американські

ачені сподіються, що при допомозі того телескопу вдасться їм розв'язати загадку каналів, що їх видно на Марсі.

Вигладжування сталеної ленти, в яку вправлять сочку, закінчили тепер по шестимісячній важкій праці. Ця лента важить 50 тон і її мусять перетранспортувати у трьох відтинках окремим вантажним поїздом.

АВСТРАЛІЯ ПОБОРЮВАТИМЕ ПОСУХУ.

Австралійський уряд вислав до Швеції делегацію, яка складається з найвизначніших інженерів, щоб вони простудіювали гідралічні машини, які виробляє Швеція. Австралія дуже цікавиться тим, як побороти посуху, якої минулого літа в самій новій південній Австралії принесла великі стради — там загинуло 10 мільйонів овець. Щоб як-так запобігти посушці уряд покищо наводнює поля. У Швеції інженери оглянули багато полів гатей. Головною увагу присвятили вони цементованим будням з великими запасами води. Із Швеції австралійська делегація літаком відлетіла до Латвії, щоб там оглянути велику електричну Кегумс біля Риги, яку будують шведські інженери.

Представникам австралійського уряду докладно показували; їм давали пояснення, як жити, що в Австралії працювали більше ніж 18 місяців над будовою гігантського проекту, що мав на меті використати практично невичесну водну силу Австралії. У висхідній частині австралійський уряд затвердив план будови великої електростанції на річці Кевоз. Крім того також затвердив план злектрифікації нової південної Австралії. У проекті є також будови електростанції на річці Сноуи у силі 250.000 кіловат електрифікація більше як 600 км залізничної лінії, що виходить з Сідней.

СІНКЛЕР ЛЮІС АКТОРОМ.

Славний американський повістяр Сінклер Люїс, рішив випробувати свої сили на театральній ділянці.

Дебют Люїса відбувся в малім провінційному місті. Він грав у пєсі, переробі на театральну повісті „Тут це неможливе“. Всі ньюйоркські часописи вислали на першу виставу свої критики. Успіх письменника був величезний. Заміненний повістяр виявився першорядним актором.

Після вистави Люїс заявив репортерам: — Не знаю, чи буду грати в Нью Йорку. Я поставив цю пєсу і грав у ній виключно за власного вдоволення. Мене лякало, що проміту свою славу письменника тим, що вступлю на сценічних дошках. Я відмовився, бо воно справді так, то моя слава не дуже зростає.

САМОВБИВСТВО КОШТУВАЛО 150 ТИСЯЧ ДОЛЯРІВ.

Смертельний скок Джона Ворда з 17-го поверха в готелі Готам при латі коштував місто ні менше, ні більше, ніж 150 тисяч доларів.

Сам магістрат видав більше, як 30.000 доларів намагаючись урятувати самовбивника і вивести його з вулиці. Купці, які жили у сусідстві свої крамниці, обчислили, що вони втратили найменше 100.000 доларів, бо протягом кількох годин вулиця була заповнена людьми таким чином доступ до крамниць був замкнений. Також і готель Готам зазнав сильні шкоди.

Коли Ворд стояв на гзимі, радіо передавало що хвилини про те, що він робить і чує те, що за його плечима ставився апарат.

Божевільний випередив своїх спастиків кілька секунд. Якщо він був би сконав, то пожежники були б успішні розпростерти його пожежники великий кусок килима з 16-го поверха великий кусок килима куди теж був би Ворд упав.

ЦЕЗАР ПО-СУЧАСНОМУ.

У лондонських театрах щоразу спроби, щоб виставити пєси Шекспіра на дерному. Найбільше тих вистав робили левізіонні апарати. За „Гамлетом“ і „Титом Кресидом“ прийшла черга на „Юлія Цезаря“. З тої пєси зробили студію „Юлія Цезаря“. Виконавці годинних ролей пєси ських військових одностроїх, ролей пєси звичайних сучасних однах, а на пєсі видно було танки, літаки та такі машини, як убиті Цезаря обговорюють Кассі й Брута в каварні за склянкою пива. Пєсу виконали тушні, чути вистріли бравівація. Пєсу пробивають книжками, щоб віддати історичній правді. Вся драма виконали шумні вистріли і літаки. У театральній пєсі використали світло і тінь, що віддає віддати на театральній сцені. Мислять, що артиста, як передавати іншим голосом, артиста з зачиненими устами, а його голос передавати іншим голосом. Голосом глійським критикам модернізації пєси „Юлія Цезар“ дуже сподобався.

УЧАСЬ УКРАЇНЦІ В У ВІДКРИТТІ ПАМ'ЯТНИКА КОРОЛІВІ АЛЬБЕРТОВІ НАД ІЗЕРОМ В БЕЛЬГІЇ.

Для 24-го липня ц. р. відбулося в містечку Нимпорт, над берегами річки Ізер, яка вливається до Північного моря, величаве відкриття пам'ятника королеві Альбертові, що його збудували бельгійські комбатанти свого початкового великої війни (1914—1918). В церемонії взяли участь: королівська родина, бельгійський уряд, представники союзних армій: французької — маршал Петен, англійської та американської, що боролися під командою короля Альберта. Дуже зворушлива картина — це була дефілада всіх боєвих прапорів бельгійської армії з кампанії 1914—1918.

На запитання організації комітету приїжді на відкриття делегації українських комба-

тантських організацій у Бельгії: Товариства Бувших українських Вояків в Бельгії (відділи в Брюсселі і Лієжі з двома прапорами) та „Союз Українських Старшин" з одним прапором. Нашим делегатам призначили місце в групі союзників, заради французькими комбатантами. По дефіладі перед пам'ятником і офіційною трибуною наша делегація склала у стій пам'ятника вінок з національною стрічкою і написом.

Учась українських комбатантів в маніфестації привітали окликами бельгійські комбатанти, яких було понад 30.000 людей, а заповідь радів передав на хвилях етеру про дефіладу українських прапорів.

—о—

З нагоди

950-літніх роковин хрещення Руси-України
читайте повість

Юліана Опіальського

„ІДОЛИ ПАДУТЬ“

що зображує незвичайно живо цю переломову подію, виводить могутню постать Володимира Великого, змальовує бої та дипломатичні заходи великого князя.

Накладом Видавничої Спілки „Діло“.
2 томи. — Ціна 4 зол.

Дістанете у всіх книгарнях.

СЕНЗАЦІЙНИЙ ШПИГУНСЬКИЙ ПРОЦЕС У ЛЬОНДОНІ.

В середу 3. ц. м. почався в Лондоні сенсаційний процес проти б. інспектора фабрики Віккерса Армстронга, Робінзона Волкера, Він якого від одного урядовця фабрики дві копії записки до літака, щоб опісля вислати їх до Москви. Волкер признався, що був одночас-

но шпигуном для трьох держав, платив урядовцям фабрик Віккерса-Армстронга по 10 шилінгів за копію.

Волкера арештували у хвилині, коли з копіями виходив із фабрики від одного урядовця.

—о—

ПОЛЬСЬКА ПРЕСА ВЗИМАЄ ДО БОЙКОТУ БРАЗИЛІЇ.

Польська преса пише: До Нью-Йорку дійшли вісті з Куритиби, що військові влади в Парані і Сан-Катерині заборонили польським священникам виступати проповіді і відмовляти молитви по польськи погрожуючи арештом. Всі куритибські часописи помістили статтю, зредактовану командою військової округи в Куритибі,

звернену проти польського духовенства в Парані і проти єпископа Кубіни і світового союзу поляків. Тому парох польської парохії кс. Купчик у Куритибі замкнув польський костел ім. св. Станіслава, передав ключі єпископській курії і вийшов. З цього приводу польська преса накликає до бойкоту Бразилії.

БОМБАРДУВАННЯ ГАНКОВ.

Після налету японських літаків на Ганков в середу 3-го раню, китайці втратили в повітряних боях 37 літаків.

Китайські джерела подають, що одночасно в цих боях китайські летунні зістрілили 12 японських літаків.

„ВОВКИ В ОВЕЧІЙ ШКІРІ“.

Комуністичний комітет у Нью-Йорку розіслав до католицького духовенства Нью-Йорку листування. „Відозва до католиків“, в якій пропонує американським комуністам, Ірл Бравел, „протягає руку до католиків з метою об'єднання братньої співпраці“. Цей факт обговорювали священники на недільних проповідях

по церквах, перестерігаючи вірних перед „вовками в овечій шкірі“. Парох при церкві св. Патрика заявив, що поширювання цієї комуністичної відозви треба вважати актом розлуки комуністів, яким в Америці усувається ґрунт з під ніг.

НА ДОПОМОГУ РОДИНІ КАСПЕРСЬКИХ.

На допомогу жертвам бандитського нападу в Чикаго дожили в Адміністрації „Діла“ імена: Стефанія Пашкевич, Львів, 5 зол., Евелія Пашкевичева, Львів, 2 зол., Н. Н., Львів, 3 зол., Іван Давидів, службовець „Народної Голосності“, Львів, 2 зол. і кличе: д-ра Осипа Давидів і Баворова і Максима Балуха зі Львова.

МІНІСТР БЕК У НОРВЕГІЇ.

З нагоди 66-тих уродин норвезького короля Оскара VII, міністр Бек вписався до окремої книжки в королівській палаті в Осло. Відтак відбувся корабель до місцевості Гортен, де виставили доки військових кораблів і фабрику літаків.

МІЖНАРОДНИЙ АНТРОПОЛОГІЧНИЙ КОНГРЕС.

У Вашингтоні відбувся наради II-ий міжнародний конгрес антропологічних і етнологічних наук при участі понад 700 учених з 35 держав. На відкритті конгресу прибув король. Головною темою конгресу є справа раси в антропології. Після закриття конгресу 6. ц. м. учасники конгресу виїдуть на триденну подорож до Фіні.

Свято „Просвіти“ в Вашій місцевій громаді національної свідомості Вашої громади.

СТУДЕНТСЬКІ СПРАВИ.

СТУДІЇ У ЛЬВІВСЬКІЙ ПОЛІТЕХНІЦІ.

Ферійна комісія Т-ва „Основа“ у Львові пригадує, що подання про прийняття на всі виділи політехніки слід вносити 19-го і 20-го вересня. До подання треба додати: 1) життєпис, 2) метрику народни, 3) свідоцтво арістості, 4) три знімки, 5) військовий документ, 6) свідоцтво моральності, коли кандидат мав перерву в навч., 7) посвідку лікарських оглядин, 8) для кандидатів на механічний виділ посвідку відбитої 4-тижневої практики.

Речення лікарських оглядин 14-го і 15-го вересня. Оплата: за вступні іспити 20 зол., мініпудляція 10 зол., за лікарські оглядини 4 зол.

Предмети вступного іспиту:

На механічному виділі: 1) математика, 2) фізика, 3) начеркова геометрія, 4) шкільнування, психотехніка. На виділі інженерії: 1) математика, 2) начеркова геометрія, 3) хімія. На архітектурі: 1) начеркова геометрія, 2) шкільнування, 3) історія мистецтва. На рілничко-лісовому виділі: 1) математика, 2) природа Польщі.

Для підготовки кандидатів до вище згаданих іспитів улаштує Т-во „Основа“, як щорічно, підготовчі курси. Курси починаються 15-го серпня в доміції Т-ва „Основа“. Зголошення на курси приймаються письменно до дня 10-го серпня або особисто від 10-го серпня в доміції „Основа“, па. св. Юра ч. 5. Ближчі інформації щодо вступного іспиту, курсів і т. д. дає ферійна комісія письменно до дня 10-го серпня, і від 10-го серпня в доміції „Основа“ від год. 12—2. Ферійна Комісія Т-ва „Основа“.

Річні оплати складаються з вписового й

оплати за лікарську опіку 60 зол., річної такси 300 зол., іспитових такс по 6 зол. за кожний предмет. Разом 450 зол. річно. При вписі на перший рік треба зложити на конто оплат 210 зол. у противному випадку відмовлять впису. Дістати відложення такси досить трудно; на 1 році тільки виїмково признають кількаництвом селянським дітям. До подання в справі відложення треба додати свідоцтво неможливості, потвержене старостом або скарбовим урядом.

Лікарські оглядини відбуватимуться в клініці при вуз. Піярів 4—6 для кандидатів у дні: 20—23 вересня включно, для кандидаток: 20. і 22. вересня, в годинах 8—10. і 15.30—16.30. Посвідку оглядин можна відібрати лише особисто щойно в 48 годин по оглядинах.

До подання в справі прийняття додати: метрику хрещення, свідоцтво арістості, свідоцтво з 8-ої кл., посвідку лікарських оглядин, військовий документ, опис життя, свідоцтво моральності, якщо кандидат (-ка) має перерву в студіях. Усі залучники мають бути в оригіналі.

Вписи прийнятих: 19—26. вересня.

В часі вношення подань прохаємо зголошуватися по ближчі інформації і для уможливлення свіденції прийнятих та відкинених подань до домівки Т-ва Українських Студентів А. З. Т., що міститься в будинку Академії (сутерни) при вуз. Сакраменток 10. Години дискурного будуть означені в оповісті за габльоткою Т-ва у вестибулі.

Т-во Українських Студентів А. З. Т., як т-во професійне, гуртує всіх українців-студентів А. З. Т., дає про плянове наставлення до студій серед своїх членів з метою виховати економіста-суспільника й підприємця фахівця-організатора. Улаштуванням відповідних рефератів і підготовних, передіспитових курсів, помагає видатно своїм членам у студіях. Тому з уваги на зорганізованість студентства й успіх у студіях, кожний новоприйнятий студент А. З. Т. — українець (ка) обов'язаний (на) вписатися зараз з початком акад. року в член цього Т-ва.

За Управу Т-ва українських студентів А. З. Т.
Білинський Клявділ, Дужий Петро,
голова. секретар.

Учась українців у відкритті пам'ятника королеві Альбертові над Ізерою в Бельгії.

Дня 24-го липня ц. р. відбулося в містечку Нампур, над берегами річки Ізер, яка вливається до Північного моря, величаве відкриття пам'ятника королеві Альбертові, що його збудували бельгійські комбатанти свого національного воєнного музею (1914—1918). В церемонії відкриття взяли участь: королівська родина, бельгійський уряд, представники союзних армій: французької — маршал Петен, англійської та американської — що боролися під командою короля Альберта. Дуже зворушлива картина — це дефіляда всіх воєнних прапорів бельгійської армії з кампанії 1914—1918.

На запитання організації комітету прибули на відкриття делегації українських комба-

тантських організацій у Бельгії: Товариства Бувших українських Воїнів в Бельгії (відділи в Брюсселі і Ліжі з двома прапорами) та „Союз Українських Старшин" з одним прапором. Нашим делегатам призначили місце в групі союзників, ляді перед пам'ятником і офіційною трибуною. Наша делегація складала у стій пам'ятника вінок з національною стяжкою і написом.

Учась українських комбатантів в маніфестації привитали окликами бельгійські комбатанти, яких було понад 30.000 людей, а заповідь радія передав на хвилях етеру про дефіляду українських прапорів.

3 нагоди

950-літніх роковин хрещення Руси-України

читайте повість

Юліана Опільського

„ІДОЛИ ПАДУТЬ“

що зображує незвичайно живо цю переломову подію, виводить могутню постать Володимира Великого, змальовує бої та дипломатичні заходи великого князя.

Накладом Видавничої Спільноти „Діло".
2 томи. — Ціна 4 зол.

Дістанете у всіх книгарнях.

Сензаційний шпигунський процес у Лондоні.

В середу 3. ц. м. почався в Лондоні сензаційний процес проти б. інспектора фабрики Еммерс Армстронга, Робінсона Волкера, Вінчурна від одного урядовця фабрики дві копії записки до літака, щоб опісля вислати їх до Москви. Волкер признався, що був одночас-

но шпигуном для трьох держав, платив урядовцям фабрик Вікерс-Армстронга по 10 шилінгів за копію.

Волкера арештували у хвилині, коли з копіями виходив із фабрики від одного урядовця.

Польська преса вживає до бойкоту Бразилії.

Польська преса пише: До Нью-Йорку дійшли вісті з Куритиби, що військові влади в Парані та Катерині заборонили польським священникам виступати проповіді і відмовляти молитви по польськи погрожуючи арештом. Всі куритибські часописи помістили статтю, зрештою командою військової округи в Куритибі,

звернену проти польського духовенства в Парані і проти єпископа Кубіни і світового союзу поляків. Тому парох польської парохії кс. Купчик у Куритибі замкнув польський костел ім. св. Станіслава, передав ключі єпископській курії і виїхав. З цього приводу польська преса накликає до бойкоту Бразилії.

БОМБАРДУВАННЯ ГАНКОВ.

Під час налету японських літаків на Ганков в середу 3-го ранку, китайці втратили в повітряних боях 37 літаків.

Китайські джерела подають, що рівночасно в цих боях китайські летючі зістріляли 12 японських літаків.

„Вовки в овечій шкірі“.

Комуністичний комітет у Нью-Йорку розіслав до католицького духовенства Нью-Йорку листу п. н. „Відозва до католиків", в якій пропонує американським комуністам, Іра Браву, „дростягає руку до католиків з метою об'єднання братньої співпраці". Цей факт обговорювали священники на недільних проповідях

по церквах, перестерігаючи вірних перед „вовками в овечій шкірі". Парох при церкві св. Патрика заявив, що поширювання цієї комуністичної відозви треба вважати актом розпуки комуністів, яким в Америці усувається ґрунт з під ніг.

На допомогу родині Касперських.

На допомогу жертвам бандитського нападу в Чикаго зложили в Адміністрації „Діла" гроші: Стефанія Пашкевич, Львів, 5 зол., Евеліна Пашкевичева, Львів, 2 зол., Н. Н., Львів, 1 зол., Іван Давидів, службовець „Народної Голосини", Львів, 2 зол. і кавиче: д-ра Осипа Давидів та Баторова і Максима Балуха зі Львова.

МІНІСТР БЕК У НОРВЕГІЇ.

3 нагоди 66-тих уродин норвезького короля Оскара VII, міністр Бек записався до окремої книжки в королівській палаті в Осло. Відтак відбув кораблем до місцевості Гортен, де перебували доки воєнних кораблів і фабрику

МІЖНАРОДНИЙ АНТРОПОЛОГІЧНИЙ КОНГРЕС.

У Копенгазі відбуває наради II-ий міжнародний конгрес антропологічних і етнологічних наук при участі понад 700 учених з 35 держав. На відкритті конгресу прибув король. Головною темою конгресу є справа раси в антропології. Після закриття конгресу 6. ц. м. учасники конгресу відідуватимуть на триденну подорож до Данії.

Свято „Просвіти" в Вашій місцевині. Національної свідомості Вашої громади.

СТУДЕНТСЬКІ СПРАВИ.

СТУДІЇ У ЛЬВІВСЬКІЙ ПОЛІТЕХНІЦІ.

Феріанна комісія Т-ва „Основа" у Львові пригадує, що подання про прийняття на всі відділи політехніки слід вносити 19-го і 20-го вересня. До подання треба долучити: 1) життєпис, 2) метрику народи, 3) свідоцтво зрілості, 4) три знімки, 5) військовий документ, 6) свідоцтво моральності, коли кандидат мав перерву в навч., 7) посвідку лікарських оглядин, 8) для кандидатів на механічний відділ посвідку відбитої 4-тижневої практики.

Речинсь лікарських оглядин 14-го і 15-го вересня. Оплати: за вступні іспити 20 зол., за лікаря оглядини 4 зол. Предмети вступного іспиту:

На механічному відділі: 1) математика, 2) фізика, 3) начеркова геометрія, 4) шкідливість, психотехніка. На відділі інженерії: 1) математика, 2) начеркова геометрія, 3) шкідливість. На хемічному відділі: 1) фізика, 2) хемія. На архітектурі: 1) начеркова геометрія, 2) шкідливість, 3) історія мистецтва. На різничо-лісовому відділі: 1) математика, 2) природа Польщі.

Для підготовки кандидатів до вище згаданих іспитів улаштує Т-во „Основа", як щорічно, підготовчі курси. Курси починаються 15-го серпня в домі Т-ва „Основа". Зголошення на курси приймаються письменно до дня 10-го серпня або особисто від 10-го серпня в домі „Основа", па. св. Юра ч. 5. Близькі інформації щодо вступного іспиту, курсів і т. д. дає феріанна комісія письменно до дня 10-го серпня, і від 10-го серпня в домі „Основа" від год. 12—2. Феріанна Комісія Т-ва „Основа".

Річні оплати складаються: з вписового й оплати за лікарську опіку 60 зол., річної такси 300 зол., іспитових такс по 6 зол. за кожний предмет. Разом 450 зол. річно. При вписі на перший рік треба зложити на conto оплат 210 зол. у противному випадку відмовлять впису. Дістати відложення такси досить трудно; на I. році тільки виїзково признають кількаництвом селянським дітям. До подання в справі відложення треба долучити свідоцтво неможливості, потверджене старостом або скарбовим урядом.

Лікарські оглядини відбуватимуться в клініці при вул. Піярів 4—6 для кандидатів у дні: 20—23 вересня включно, для кандидаток: 20. і 22. вересня, в годинах 8—10. і 15.30—16.30. Посвідку оглядин можна відібрати лише особисто щойно в 48 годин по оглядинах.

До подання в справі прийняття долучити: метрику хрещення, свідоцтво зрілості, свідоцтво з 8-ої кл., посвідку лікарських оглядин, військовий документ, опис життя, свідоцтво моральності, якщо кандидат (-ка) має перерву в студіях. Усі залучники мають бути в оригіналі.

Вписи прийнятих: 19—26. вересня.

В часі вношення подань прохаємо зголошуватися по ближчі інформації і для уможливлення свіденції прийнятих та відкинутих подань до домі Т-ва Українських Студентів А. З. Т., що міститься в будинку Академії (сугерія) при вул. Сакраменток 10. Години дижуриного будуть означені в оповісті за табльоткою Т-ва у вестибулі.

Т-во Українських Студентів А. З. Т., як т-во професійне, гуртує всіх українців-студентів А. З. Т., дбає про плянове наставлення до студій серед своїх членів з метою виховати економіста-суспільника й підприємця фахівця-організатора. Улаштуванням відповідних рефератів і підготовчих, перелісипитових курсів, помагає видатно своїм членам у студіях. Тому з уваги на зорганізованість студентства й успіх у студіях, кожний непослухний студент А. З. Т. — українець (ка) обов'язаний (на) вписатися зараз з початком акад. року в член цього Т-ва.

За Управу Т-ва українських студентів А. З. Т. Білинський Кавалій, Дужий Петро, голова, секретар.

3 нових видань.

ЮЛІАН ТАРНОВИЧ. Верхами лемківського Бескиду. (Мандрівничий провідник по Лемківщині.) Львів, 1933. Накладом Українського Туристично-краєзнавчого Т-ва „Плай“, сторін 34+2 з малюнком Лемківщини.

Перед нами невеличка, гарненька, в чепурній обгортці книжечка, написана з такою любов'ю до Лемківщини, яку рідко в подібних туристичних провідниках можна стрінути. В авторі можна пізнати не тільки родовитого лемка, що тепер, відірваний від рідної закусини, тужить за нею, але бачимо в ньому мандрівника, що своїми ногами перейшов усі закутнини цієї прекрасної країни, заселеної лемківським племенем.

Книжечка має добрий розмір і складена вона популярно, але в науковий спосіб. Видно, автор завдав собі праці, бо на початку кинув оком на історичний розвід терену, його підсоння, рістню, не забув про праісторію людни, потім натякнув на сліди лемківської букальщини. Де не ступиши ногою, всюди бачимо автора перед собою, як мандрівника. Він показує нам також і теперішнє життя лемків, їх культуру, змагання до кращого. Тут бачимо лемка на лоні природи, як добуває собі прожиток, як виробляє зі скал жорна, оселки, бруси до гострення, як розвозить світами смоли, дьоготь по всіх усядах, як несе гриби і сушіші до міста, як по цілій Галичині дрюте горшки. Бачимо також і тих духовних робітників, що працювали і працюють нині для Лемківщини.

Автор веде нас мандрівничими шляхами і вміє вести. Показує те, що найкраще на Лемківщині, від Сянока почавши, по нашу останню твердиню в санчівській околиці Білу Воду і Чорну Воду, де лемки випаляють вапно. Показує нам звалища давніх замків на Лемківщині, веде нас по печерах лемківських збіжників, ловимо з ним пструги по лемківських річках, спинаємося по вірлих скелях, йдемо з ним на „княжий путь“ — коло Тилича, вступаємо до наших славних житців, відлихаємо свіжим гірським повітрям і викупаємося в цілющих лемківських водах, вступаємо до історичного лемківського музею в Сяноці. Всі туристи, що зайдуть до Лемківщини будуть авторові за цей провідник вдячні, а всі інші прочитають його як найцікавішу повістку.

Іван Филіпчук.

БОМБАРДУЮТЬ ВАЛЕНСЮ.

З головної квартири війська ген. Франко повідомляють, що на фронті Ебро червоні потерпіли нову поразку. Їх втрати великанські. На відтинку Файон національні війська відбили атаку червоних, які втратили тут коло 300 вбитих і до 100 полонених. В околицях Гвадаларіа на фронті Теруелю національне військо теж відперло наступ. І тут теж втрати червоних важкі.

Впав м. і. один червоний літак. Націоналістичне бомбардувало двірці в Госпіталет і Точшагоні та військову фабрику в Паїтрозо, де вибухли пожежі.

В четвер ранком національні летуни трічі бомбардували Валенсію. Багато бомб упало в містечках Грао, Кабаналь і Назарет.

НОВИНКИ.

— Преосв. Діонісій Няраді, гр. кат. єпископ українців у Югославії, приїхав до Галичини. Єпископ відвідав Львів, Слов'яну і вибирається до Підлюття.

— Масові ревізії й арештування. Дня 25. м. м. поліція з Гуситина перевела ревізію та арештувала: Омеляна Бадур, гімн. ученика, Семеля Москалюка, кооп. крамаря, Василя Дочака — всіх зі Сидорова та Івана Третяка кравця зі с. Кривенького коло Гуситина. — Дня 28. м. м. перевела поліція з Янчина ревізію в селах: Дуванів, Бачів, Подусільна і Болотня, перемишлянського повіту. Поліція арештувала Василя Гриняка з Бачева, Теодора Варана з Болотні, студ. прав Михайла Бабяка з Дусанова; дня 1. м. м. Василя Івахова, гімн. абс. з Подусільної та Осипа Гриценева, секретаря збірної громади в Янчині, з Болотні. Одночасно у згаданих селах поліція переводить далі арештування. Арештованих відвозить поліція до арештів у Перемишлянах.

— Згоріла кооператива. В Добрачній, пов. Сокаль, згорів громадський дім з кооперативною „Боротьба“ та ремісною пожежною сторожі. Втрата 5.500 зол. Причина пожежі невідома.

— Прищипа в Сокильниках. У польському селі Сокильниках під Львовом появилася пощесть прищипи в коров.

— Буря з дощем над Львовом. Вночі зі середи на четвер 4. м. м. перейшла над Львовом сильна буря з грозами і зливним дощем. У четвер до полудня панувала далі тропікальна спека. В год. 2.30 пополуноді знову перейшла буря з грозами і зі зливним дощем.

— Згублені предмети — можна відібрати. У перехові управи м. Львова є до відібрання наділені на вулицях, площах і міських купелих такі предмети: текстурові валізки, окуляри, вічні олівці, кілька вязок ключів, кілька жіночих торбинок, золоті перстені, золоті, нікельні мужеські й жіночі годинники і т. і., гроші в біллоні, сріблі та золотих банкнот. Повищі предмети можна відібрати після доказу права власності у Виділі Va/1 Міської Управи, вул. Рутівського 11, І. п. в год. 10—12.

— Шла родина затроїлася грибами. В четвер рано виїхала каретка рятункового поготиля зі Львова до Сихова, де затроїлася грибами ціла родина робітника Михайла Будрика. У трізному стані кареткою відвезли до шпиталю у Львові 42-літнього Михайла Будрика, 45-літню Софію, 13-літнього Станіслава і 8-літнього Владислава.

— Львівська хроніка. В четвер передполуднем робітники Михайло і Петро Шмотолохи пішли важко на Бернардинській площі Мечислава Юшкевича посварившись за мулярську шітку підчас віднови фасади дому при вул. Асника ч. 1. Важко раненого Юшкевича відвезли до шпиталю, обох напасників арештувала поліція. — З помешкання Володимира Ясеницького (вул. Леґіонів 7) невідомий злодій вкрав однієї вартості 300 зол. — Вночі зі середи на четвер намагалась отроїти йодиною Катерина Затварницька (вул. Вірменська ч. 8), яку відвезли до шпиталю. — При вул. Бема на колесник наїхав на 4-літню дівчину Софію Дамерман. Її відвезли до шпиталю.

— Страшна злива на Гуцульщині. На днях лютувала над Гуцульщиною страшна злива. Між Косовом і Жабем вода підмила беріг, забрала половину одного мосту та зірвала другий. Крім того нанесла на дорогу масу гірського каміння так, що комунікація якийсь час була припинена. Небезпеки повені нема, бо вода з кожним днем опадає.

— Військо врятувало село перед повним знищенням. Підчас бурі, що перейшла в останніх днях над Гнізненським повітом, грім ударив у стодолу одного селянина в селі Ястшембево. Саме тоді переїздила через село школа підхорунжих протилетунської артилерії. Командант орієнтувався вмиг, що може згоріти ціле село і тому поспішив з допомогою. Військо врятувало будинок аж доки не приїхала пожежна сторожа. Вогонь зьлокалізовано.

— Обкидав поліцаїв цеглами. З арешту у Бродках утік Франц Миколаєвич зі Сидонівки. Підчас арештування в його обороні станув брат Станіслав, який з кількома іншими мужчинами розібрав швидко кухню та обкидав поліцаїв цеглою, вдаривши одного з них Чорнобая в ногу, другого поліцаї Кордовського у плечі. Тому що Миколаєвич демолував теж цеглою помешкання солтиса Олександра Губерта, поліцаї покористувалися зброєю і відігнали напасників.

— Хвиля пожеж від громів. В останніх днях згинуло від громів на Волині 9 осіб. На полі підчас живих згинув від грому Григор Литвинчук зі Стріліськ пов. Володимир і Варвара Симоник і села Воронна пов. Ковель. Під стійками збіжжа згинули від грому Василя Артишук з Паридуб пов. Ковель і Петро Лотоцький з Чудай пов. Сарни. Від громів у помешканні згинули: Іларіон і Теодозія Бартків, Петро і Дмитро Новосад і Наталія Штун. Крім того грім поразив кількадесять осіб. На польсько-литовським кордоні вибухло 20 пожеж від громів. Далі грім убив одного пачкаря і двох литовських воєків з прикордонної сторожі. На польсько-литовському кордоні вибухли пожежі в 15-ох селах. До того буревій заподіяв великі спустошення в городах і на полях.

— Перепустки до Литви. Завдяки порозумінню прикордонної польської влади з литовською, литовська прикордонна влада почала давати індивідуальні та збірні перепустки литвінам і туристам, щоб могли відвідувати прикордонні місцевості на Литві. Видали вже коло 350 таких перепусток лікувальникам із Друскеник, із яких більшість це шкільні колонії. Перепустки видають на 1—3 дні для відвідин литовських місцевостей.

— Нешлюбні діти — суспільною катастрофою більшістю. Справа нешлюбних дітей привернула в останніх часах розміри суспільної катастрофи. Аліментаційні процеси і досліди у справі устійнення хто є батьком нешлюбної дитини, є головною частиною справ, що ними займається більшість судів. Такі процеси тягнуться дуже часто три роки, як не діється у Москві і переходять через усі судові інстанції, викликаючи хаос і дезорганізацію у вимірі справедливості.

— Рятуються пожежою лісів перед пожегою. Г. П. У. В архангельській провінції вибухнула пожежа лісів, де державні підприємства бають дерево. Г. П. У. устійнило, що підпалюють масово робітники, що складаються з політичних в'язнів з концентраційних таборів і селян, примусово засланих на північ до рубання лісів. Ці нещасливі, голодні і неоплачені маси втікають масово по кількадесять осіб і палють ліси, щоб унеможливити даліше рубання дерева та спинити пожежу за ними відділи Г. П. У. Ліси горять на великих просторах і викликають величезні втрати.

— Велика афера з пачкуванням наркотиків. Поліція в Єрусалимі викрила велику аферу з пачкуванням героїни і кокаїни вартості кількох тисяч фунтів штерлінгів. Героїну і кокаїн найшла поліція в окладниках понад 80 примірників біблії, що їх переслали з Парижа до Ізраїлю. На основі інформації париської поліції єрусалимська поліція астигла затримати більшу кількість надісланих поштовим урядом примірників біблії.

— Пощесть червінкі між дітьми в Румунії. В Галаці вибухла в останньому часі гриза пощести червінкі між дітьми і робить найбільше спустошення між бідним населенням міста. Румунська акція натрапляє на перешкоди, бо в місці нема відповідних лікарств. Тому, що пощесть забирала щораз то більше жертв між дітьми, міністерство здоров'я вислало до Галаці окремих гурт лікарів і відповідні лікарств.

— Армія учителів в Англії. З даних офіційної англійської статистики виходить, що в державних урядах було 1. квітня ц. р. 376.491 урядовців в Англії, з того 275.085 мужчин і 101.406 жінок. На пошті працювало 224.374 урядовців, міністерство праці мало 26.934, міністерство війни, летунства і національної оборони 22.240 урядовців. Народних учителів, які творять спеціальну категорію, було 168.014 осіб. Слід зазначити, що числа учителів зі Шкотії не вчислено окремо. Пересічний коштів утримання одного ученика в Англії менше більше коло 10 фунтів штерлінгів річно.

— Будова олімпійського села у Гельсінґфорсі. У столиці Фінляндії Гельсінґфорсі почала вже підготовку працю до організації Олімпіади в 1940 р. Найбільшою журбою організації комітету є придбання відповідних приміщень для спортсменів, які братимуть участь в Олімпіаді і публіки, що приїде на Олімпіаду. Тому, що зацікавлення Олімпіадою дуже велике, бо нпр. зі Стокгольму надійшло пер понад 500 замовлень на кімнати, організаційний комітет задумує в найближчому приступити до будови т. зв. олімпійського села, в якому мешкатимуть всі спортсмени, їхні ввійсько. Тепер Гельсінґфорс має зовсім 1500 кімнат у гостинницях і пансіонах. Зате станеться зможе примістити 50.000 видів так, що в справу не буде клопотів. Олімпіада триватиме 16 днів і зачнетись найскоріше 24. або 25. червня. Велику прислугу фінляндським організаціям зробила Японія надсилаючи літературу про паганових матеріалів.

— Безробітний продає око за 1.500 доларів. Безробітний Гвайтіг з Альберти в Канаді продав в однім з часописів, що славить провідні, якщо їм лікарі перешлихають в очі. Тому оголосив в одному з часописів, що продає своє око за 1.500 доларів. Режисер заявив, що не робить цього для режисера, бажає допомогти собі, науці й одному хлопцю 1.500 доларів зажадав тому, що таку справу ту дістає робітник від обезпеченого хвориста, якщо втратить око.

— Повінь на Формозі. Від зливих вод на Формозі страшна буря зі зливним дощем і сильним рухом перерваній. 30 домі завалилися під водою.

— Трагічний кінець любовної історії. Сяма преса подала вістку про трагічний кінець романтичної ідилії малярського художника молоденькою дівчиною буздештним селянином. 16-літня донька одного з буздештних краївців планала на острові с. Мадарськ. Одешальці. Книзь запросив гарно свого замку в північній Мадарщині, на острові.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Театр:

П'ятниця 5. 8. год. 8. оп. „Гейша“.
Субота 6. 8. год. 8. оп. „Гейша“.

Театр Річкордностей:

Відновлення 11. 7. вечірній.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

КОСІВ:

5. 8. Прогода в Черчі.
6. 8. Прогода Мері Деген.
7. 8. Невольник.
8. Косма іде театр до Кут.

Український Народний Театр ім. М. Садовського.

ВОРОХТА:

5. 8. Малепа.
6. 8. Гейша.
7. 8. Гейша Полуботок.

ДЕЛІТІН:

5. 8. Маруся Богуславна.
9. 9. Чесна Суданка.
10. 8. Пона Бесквуд.
11. 8. Гейша Полуботок.
12. 8. Малепа.

НАДВІРНА:

12. 8. Пона Бесквуд.
17. 8. Чесна Суданка.
18. 8. Пона Бесквуд.
19. 8. Малепа.

Українська Нар. Напелі „Чайка“.

1. 5. 8. Півня.
6. 8. Косів.
7. 1. 8. Кут.
9. 8. Кут.

Репрезентативний цирк Станевських (вул. Пелчинська).

П'ятниця, 5. 8. одна вистава в год. 8.30 веч.

Субота 6. 8. дві вистави в год. 4.30 по-пол. і в год. 8.30 веч.

Неділя 7. 8. дві вистави: в год. 4.30 по-пол. і в год. 8.30 веч.

Неділя 7. 8. год. 4. поп. „Гейша“. Год. 8. веч. оп. „Гейша“.

Понеділок 8. 8. одна вистава в год. 8.30 веч.

Вівторок 9. 8. дві вистави: в год. 4.30 по-пол. і 8.30 веч.

КІНА.

АДРІЯ: „Дорога до слави“; „Північ“.

АПОЛОН: „Шалена Клявета“ з Ани Олдрой.

АТЛАНТИК: „Тавро минулого“.

БАЛТИК: „Мій пан чоловік“, „Кіт Гала“.

ВАНДА: „Промени загадки“, „Пізна-лися з Метте Карло“.

ГРАЖДИНА: „Не забудь про мене“.

„Белла Донна“.

ЕВРОПА: „Химера експедиції“ з Даниелем Дарі.

КАСНО: „Чорний пірат“.

КОМЕРС: „Людина, що жила 2 рази“ в кольоровій додатки.

МАРУСЕНЬКА: Невинно з причиною реконструкції.

МЕТРО: „Темніша чорної кімнати“.

МІРАЖ: „Благословенна земля“.

МУЗА: „Грішний Біль“ (в Волесом Бєр).

ПАЛАС: „Вернись, моя маленька!“

ПАНО: нечисте.

РАД: „Сам на сам“ і „Піт і Патріст“ у рад.

РІДЛІТО: „Ади, не на дивись!“

РОКС: „Вулиця усе моє“ з дідати.

СВІТ: „Вілля ч. 13“, „Тайний шлях“.

СТІЛЕВ: „По великій війні“, режис: „Ще не так“.

ТОН: „Вілля з Сан Клементі“, „Отріп“.

УТІХА: „Під чужим прізвиськом“ і режис: „Химера“.

ХИМЕРА: „Мушкетер“.

ФОТОПЛАСТИКОН: (па Маріявська).

„Лора — місто чудес“.

ФОТОПЛАСТИКОН: (Пасан Гавсман ч. 7): Нечисте.

4011 ПЛАСТИКОН „Святівід“ (Пасан Гавсман ч. 7): Нечисте.

ЛВІВСЬКЕ РАДІО.

П'ятниця, 5. серпня 1938.

6.15 Ранішня пісня, 6.20 Музика з пл., 6.45 Рухання, 7.00 Ранішня думка, 7.15 Музика влюбленим, 8.00 Добрийдень нашої радіо: оновлення, вірші, пісеньки, мелодії, 12.03 Похвалена акад., 14.00 Легка музика з пл., 14.15 Популярна музика з пл., 15.00 Вірша, 15.05 Господарські вістки, 15.10 Програма на завтра, 15.15 Відкриття по радіо, опов. для дітей, 15.30 Гутірка в хорові, 15.45 Господарські вістки, 16.00 Оповідання, 16.40 Як постане відбірник, 16.45 На побережжі, 17.00 Віжучі вістки з міста та провінції, 17.10 Йосифський підгір'я, Мазурські пісні у вик. хору, 17.55 Галопі Копрі, 18.00 Власні та чужі голоси, 18.10 Твори на два фортепіано, 18.45 Поетичні новини, 19.00 Опів. респіталь Ст. Вітаса у опер. форт., 19.20 20.55 Актуальна гутірка, 19.30 Гумор і пісенька в хорові, 19.45 Респіталь, 20.45 Веч. думка, 21.00 Всесторонні таланти у мистецтві, диньог, 21.10 Танк. музика у вик. орк., 21.50 22.00 Спорт, 22.05 Концерт балетів, 22.55 Огляд преси, 23.00 Ост. вістки.

Субота, 6. серпня 1938.

6.15 Ранішня пісня, 6.20 Музика з пл., 6.45 Рухання, 7.00 Ранішня думка, 7.15 Вітаск орк., 8.00 Книжковий тиждень, погідна акад., 12.03 Популярна акад., 14.00 Легка музика з пл., 14.15 Орк., 15.05 Госп. і сусп. вістки, 15.10 Програма на завтра, 15.15 Театр Умані для старших дітей: „Пан Твардовський“ на осн. Л. Ридля, а муз. ім., 15.45 Господарські вістки, 16.00 Респіталь, 16.45 Галопі Копрі, 16.50 Респіталь, 16.55 Писемський про себе та про польську суспільність, 17.00 Віжучі вістки з міста та провінції, 17.10 Із опієрового альбому, 17.45 Жовтень — місто героїв і гетьманів, 17.55 Галопі Копрі, 18.00 Наша програма, 18.10 Окринка, респіталь, 18.40 20.55 Актуальна гутірка, 18.55 Марш шляхом задріжжя, 19.05 Пісеньки з пл., 19.15 Поезія літератури, поет. четвергівщина, 19.30 Хоральна відкриття, хор, сол., форт., 20.00 Світання в Олександрів, акад. для дітей, Падуть гранітні стовпи, славно-музична акад., 20.45 Веч. думка, 21.00 Гутірка зі слухачами, 21.10 Концерт орк. і хору з участю солістів, 21.50 Спорт, 22.00 Година несподіванок, 23.00 Ост. вістки, 23.05 до 23.55 Танковий музика з пл. (надає Варшави II).

Неділя, 7. серпня 1938.

7.15 Пісня, 7.20 Концерт салюна орк., 8.00 Респіталь, 8.15 Для села: Хл. Газета, Орк. гармоністів, Політичний та посередній господарства, 8.35 Львів акад., 8.40 Хл. сирнича, 8.50 Прагматичні ініціативи преси для хліба, приспівівання, 9.05 Із характеристичних творів, пр. пл., 9.15 Трансмі. із Словесних: Репортаж, музика, 11.45 Культурний огляд, 12.03 Апель до етикетки, 12.05 Муз. поранок у вик. симф. орк., 13.00 Книжки мого дитинства, 13.15 Музика орк., мелодійні-сти, муз. хор, 15.00 Для села: Огляд ринків різних продуктів, За крашній абір із різних сім'янок, „Заболотти іде до світу“, Залиг сім'янок сесії Союзу Молоді Польщі, 16.30 Театр Умані: Голубина розмарину, 17.30 Респіталь, музика, сопран, тенор; у опері в год. 19.00 Хвилями біля студії, 19.30 Зауваження, 20.00 Програма на завтра, 20.05 Львівська акад.: славно-муз. акад., 20.30 Спорт, 20.40 Поїт сіллад, 20.50 Веч. думка, 21.00 Ціра зйїм на пошіві, муз. акад., 23.00 Ост. вістки, 23.05 до 23.55 Танк. музика (надає Варшави II).

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

П'ятниця, 5. серпня 1938.

БЕРЛІН 17.00 Форт. і альтивіка, 18.00 Респіталь, ВІЛГОРОД 18.30 Вок. кон., БУДАПЕШТ 17.00 Форт., 19.30 Сербія, 22.25 Цик. музика, ВІДЕНЬ 14.10 Легка музика, 15.30 Книжковий та сучасна сар. музика, 16.00, 17.10 Камер. орк., 21.00 Залиг. фестивалі, КОШІЦІ 18.00 Для Закарпаття, МІЛАН 17.10 Окринка, 20.30 Респіталь, 21.00 Сучасні пісеньки, 21.30, 22.00 Симф. концерт, ПРАГА 18.20 Орк., 20.25, 21.00 „Швабська розмова“ оп. Вайгль, РАДІО ПАРІ 20.15 Пісні, 20.30, 21.00, 22.00 „Таді еш партор“ комедія Івса Но, РАДІО РОМАНІЯ 20.25, 21.00 „Малюк Лоско“ оп. Путінія, РИМ 17.15 Спія, форт., 20.30 Респіталь, 21.00, 22.00 „Аventura тропікале“ муз. ком. Маріо Намісоне, СОФІЯ 18.00 „Легка музика, 19.15, 20.00 „Кавалерія Русітська“ оп. Масканіні.

Субота, 6. серпня 1938.

БЕРЛІН 19.00 Оп. музика, 20.10 21.00 Вечір танку, 22.30 Респіталь, ВІЛГО-

РОД 18.00 Нар. музика, 20.00 Нар. пісні, БУДАПЕШТ 12.05 17.30 Цик. музика, 12.00 13.15 Орк. 15.30 Для дітей, 18.00 Орк. дуети інструментів, 19.00 Хор, 20.10, 21.00 Танковий оркестр по світу, вес. концерт орк. і сол., КОШІЦІ 18.00 Для Закарпаття, МІЛАН 17.15 Танк. музика, 19.30 Респіталь, 21.00, 22.00, 23.00, 24.00 „Тоска“ оп. Путінія, ПРАГА 12.45 Орк., 18.20 Салон. концерт, РАДІО ПАРІ 18.15 Оп. музика, 19.00, 20.15 Пісні, 19.45 Респіталь, 20.30, 21.00 Театр Умані, 21.10 Кабарет, 22.05 Симф. музика, РИМ 17.15 Форт., 19.30 Респіталь, 21.00 Комедія, 21.40, 22.00 Респіталь, МЕЛАНІ, СОФІЯ 18.00 Легка музика.

Неділя, 7. серпня 1938.

БЕРЛІН 19.25 22.00 Респіталь, 20.10 21.00 Веселий вечір, орк., сол., ВІЛГОРОД 20.00 21.00 Нар. пісні, 22.15 Респіталь, музика, БУДАПЕШТ 12.30 Концерт оп. орк., 15.45 Цик. музика, 17.10 Форт., ВІДЕНЬ 11.00 12.00 Залиг. фестиваль, орк., форт., 18.15 Респіталь, концерт, 15.30 Орк., альтивіка, гітара, 18.30 Респіталь, музика, 20.10 21.00 22.00 „Жайло-ронок“ оп. Лєгара, КОШІЦІ 18.00 Союз закарпатських письменників, МІЛАН 17.00 18.00 Хроніка, опісля симф. концерт, 21.00 22.00 „В гори, гори“ респіталь, програма, опісля орк. музика, ПРАГА 15.30 Популярний концерт, 17.05 Респіталь, 17.45 18.00 Чеські оперет. мелодії, 18.30 Вітаск орк., 22.40 Танк. музика, РАДІО ПАРІ 18.45 Пісні, 19.00 Сценка, 19.30 Легка музика, 20.15 21.00 22.00 22.52 (після комунікатів), 23.00 „Осудження Фавста“ оп. Берліона, РИМ 17.15 18.00 Пісеньки й опісля музика у вик. орк., 20.35 Респіталь, музика, 21.00 22.00 Вечір опер.: „Іль Карі-льон мажико“ муз. ком. Пис-Манджарі, „Роза Росса“ оп. Реніо Боссі, СОФІЯ 19.00 Популярна музика, 20.00 Спія, респіталь А. Теодоровіч, мексиканці, 20.45 21.00 Опереткові мелодії.

Радіокутик.

БАЛТІЙСЬКА РАДІОФОНІЧНА КОН-СЬКАХ СТУДЕНТІВ.

Секретаріат фашистської партії в Італії організує до року културний конкурс, в якому бере участь академічна молодь. У конкурсі входять між іншим опрацювання односторонньої радіофонічної програми. Академічна молодь має до уваги та велику охоту. В цьому році перемогла група медіолаванських студентів Вергамо. Опрацювання вона слуховище-гутірку про славного італійського летуна Антоніо Льюкателлі, учасника відомого лету ескадри Балбо до Південної Америки. Антоніо Льюкателлі вилетів з африканської війни.

БАЛТІЙСЬКА РАДІОФОНІЧНА КОН-ФЕРЕНЦІЯ.

В Таллінні медіано відбудеться 8. Конференція балтійських держав у справах радіофонії. Участь у конференції взяли: Естонія, Латвія, Литва. Предметом конференції були справи, пов'язані з тісною радіофонічною співпрацею балтійських держав між собою та з справами одно-стороннього співпраці згаданих держав на майбутній європейській Радіофонічній Конференції.

ФІНАНСИ ФРАНЦУСЬКОГО РАДІО.

Загальні витрати французького радіофонії в минулому 1937-му господарському році склали 241 міль. франків, а витрати в цьому році — тільки 183 мільонів. Наближені в сумі 53 мільонів фр. заробляло як радіо на 1938 рік. Таким чином французьке радіофонія має цього року великі фінансові можливості. Всіх з цих сум призначили цього року на програмні видатки тільки 5 мільонів.

Присилайте передплату

БІРЖА.

Львів 4. серпня 1938

Гроші.

Купно-продаж: Бельгі бельг. 90/17, 89/70 Долари американські 5.30/50, 5.28/01 Долари канад. 5.27/50—5.25/00. Флорени гол. 201/84—200/10. Фр. франк. 14/71—13/61. Франки швейцарські 122/00—121/20 Фунти англ. 96/12—95/95, Гуальден данч. 100/25—99/75. Корони ч. 15/45—15/01 Кор. дав. 116/60—115/75 Кор. норв. 131/13—130/15. Корони шв. 134/64—133/65 Ліри італ. 23/45—22/80. Марк філіпп. 11/54—11/30. Марк нім. 75/00—72/00. Тейл. Авія 26/10—25/85. Марк шв. срібн. 38/00—95/00

Львів.
Банк Польський (23/0) Цуєр. 30/7
Вуголь 33/03, Львів 93/00, Микола
15/25, Острівськ 63/03, Старогород, 32/4
Габербум 31/5.

Піпері.

4 і піл проп. внутр. 67/00, 67/20, 1 і піл
1 ем. 83/00, серія 93/50 1 поз. (ем. 1 ем.
82/00 серія 91/25 5. конверс. 70/00 поз.
дол. 43/00 4 конверс. 67/75
Тенденція сильніша.

ЦНИ „МАСЛО-ОЗУ“

Львів, 4. серпня 1938.
1 кг. масла десерт. балон. без оп. 281/00
1 кг. масла бочков. вид. в опак. 279/00
молоко 15—16 коп.
яйця (копа) 3/90 коп.
Тенденція на масло, молоко, та яйця
вдєржана.

ОПОВІСТКА.

Дирекція і Службовики Земельного
Банку Гіпотечного асоціації м. Львів
Фонд Влас і Сприт по сплаті заборгованості
в годі погашення бл. п. Леонтій Рудий

КУПЛО — ПРОДАЖ

РОВЕРИ „WELTREKORD“, „WELTAL-
тальки „PHONOREX“, Гургановіч
тел. 202-45.

НОВИЙ дім при трамваї, квартира, та
мешкання, готівкою десерт, банк 1000
„Трансакція“, Друга 1.

КАМ'ЯНИЦЯ повнокомфортна, 12 км
від Львова, без таври, в середній ціні
55,000, банк 10,000. „Трансакція“, Друга
ша 1.

НОВИЙ дім, 11 вікнах дів, без таври
4 мешкання, для купівлі трамвайного
не, 140 сажнів городу, біля Південної
15,000. „Трансакція“, Друга 1.

ВІЛЛЯ з городом і садом, гарна при-
краса, для купівлі трамвайного
при трамваї, біля Південної — 1500
„Трансакція“, Друга 1.

УКРАЇНСЬКЕ бюро дослідження —
Львів, „ТРАНСАКЦІЯ“, Львів, ДУДІН
ОДИН, рік Микола — купувати у
кім вибори, в різних містах у місті та
і на передмістях каміни, акад. для
парцелі під корисними умістями, в
формалі безоплати. Більше змисли в
руччя. Бюро працює тільки в
перерву.

НАЯДУТЬ ПРАЦЮ

ПОТРІБНА молода дівчина до роботи
на один раз тижнево і працю. Адреса:
Адміністрація „Діло“.

МЕШКАННЯ

ДВІ великі кімнати, парадний, ванна,
м. повний комфорт, сирій, мебелі,
нішні, балкони, усе нове — 1000
СБКА ДВА, рік Лавандовий, пр. трам-
вайної зупинки. Витрати: Умані — 1000
сакція“, Друга 1.

РІЖНІ

ЗАВЕДЕННЯ літературно-художнього
Б. Баранецького у Львові, пр. Півден-
28, починає з притримання.

ОГОЛОШЕННЯ.

ПІТ

НІГ, РУК, ПАХВІ

і т. п. зникли при вживанні цього
ного пивного і несподівано

„CSAVE“ 50 коп.

пудру „CSAVE“ 50 коп.

Пробний пакет. Перфуми

С. ФЕДЕРА

Львів, вул. СІКІРСЬКА 12

ФІЛІЯ КОПЕРНИКА 12

ФІЛІЯ: ВУЛ. ГАЛИЦЬКА 4

За редакцію відповідає Олександр Костик.

Видав. Видання Спілка „Діло“.

З друкарні Вид. Спілка „Діло“, Львів.